

TKP-ML
Merkezi Yayın Organı

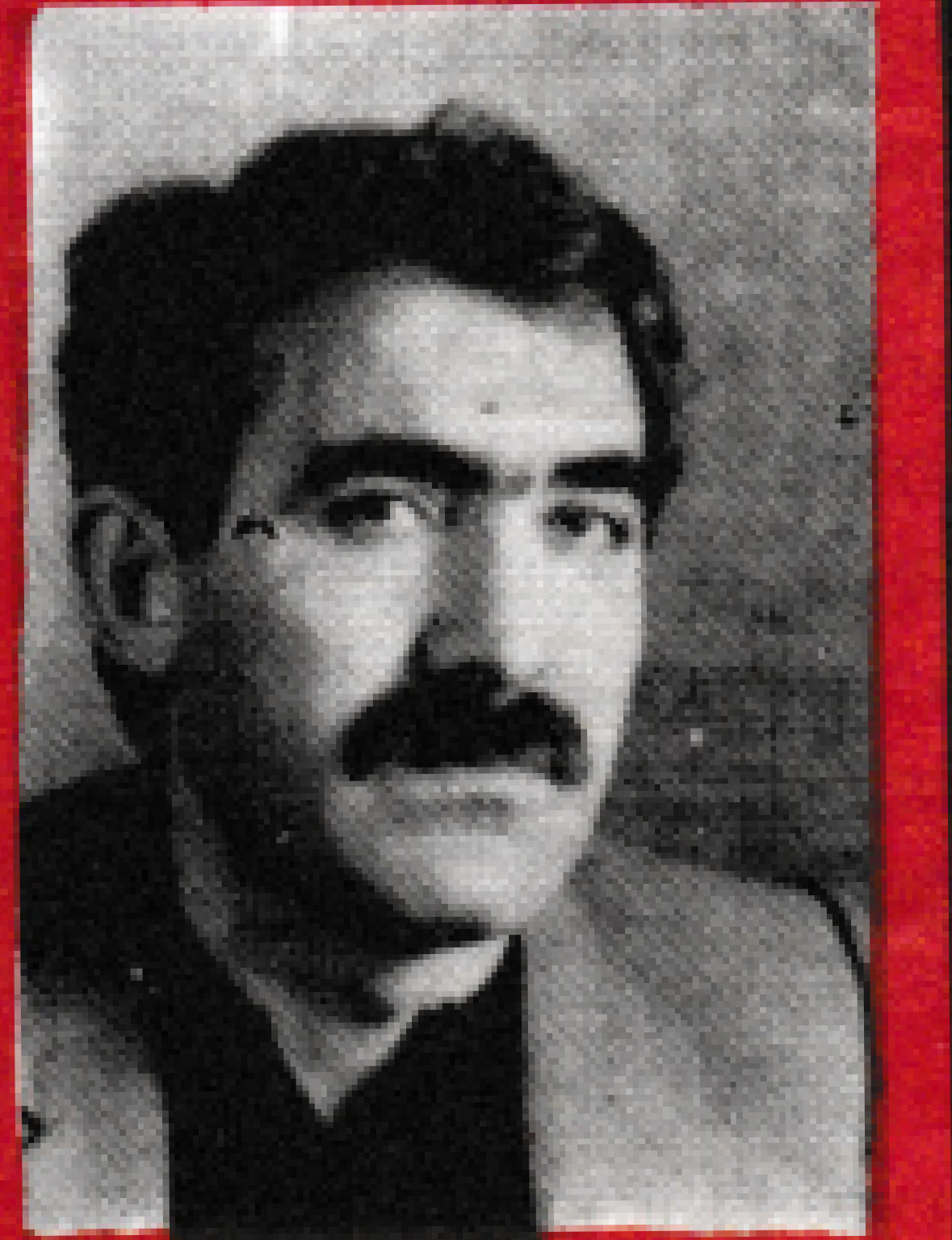
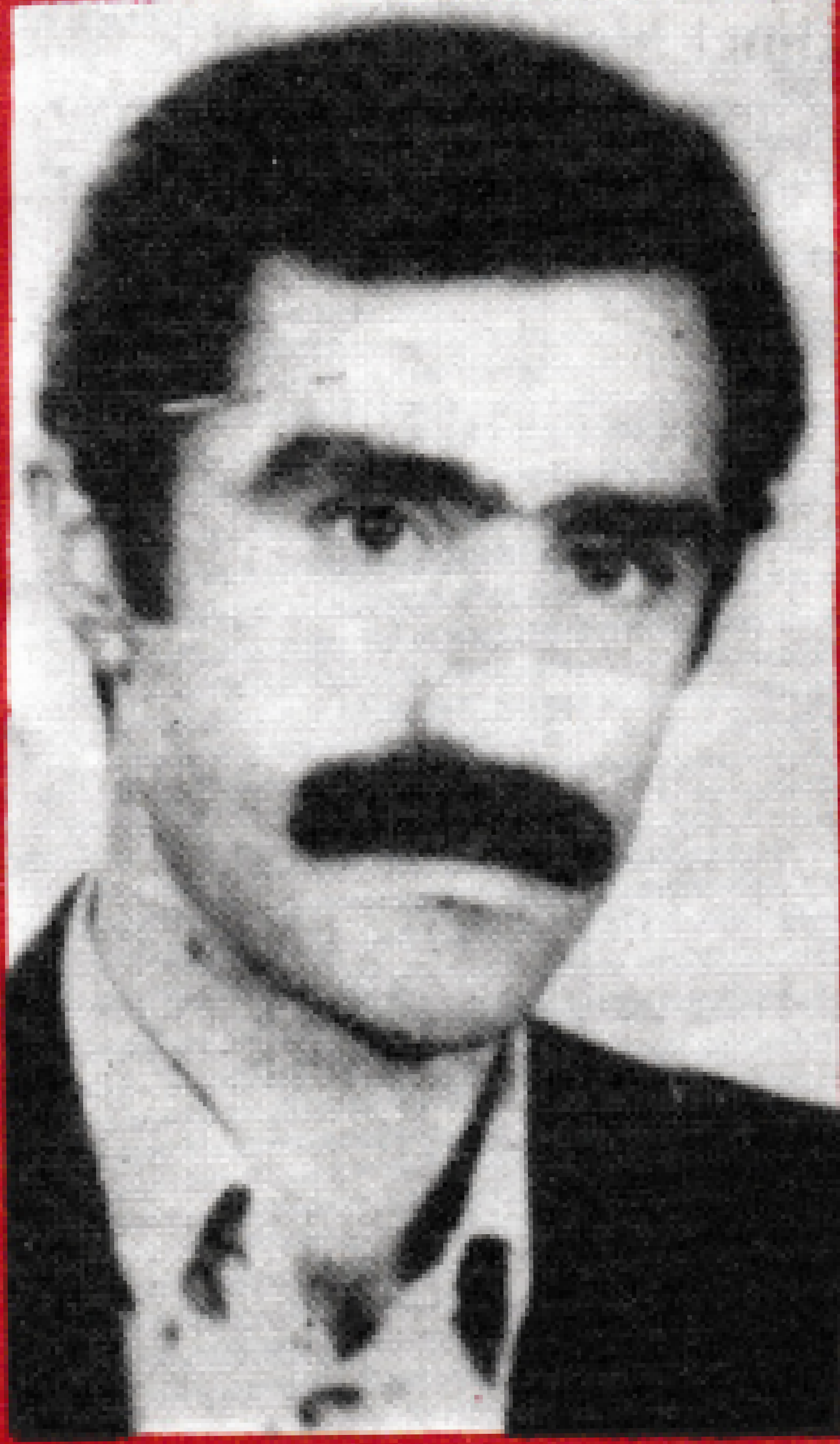
Ocak 88 özel sayı 2 DM

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birlesin!

**PARTİ ŞEHİTLERİNİ
ANIYORUZ!**

**HALK DEMOKRASİSİ, BAĞIMSIZLIK
SOSYALİZM ve YÜCE KOMÜNİZM
YOLUNDA ŞEHİT DÜŞTÜLER!
ÖLÜMSÜZ ANILARI MÜCADELEMİZDE
YAŞAYACAK KIZIL KANLARI YERDE
KALMAYACAKTIR!**

TKP/ML

www.ikk-online.net

Komünizm Davasının ve Onun Aracı PARTİ'nin Tutarlı Savunucusu Olunmadan Parti Şehitleri Anılabilir mi?

Devrimi gerçekleştirmek ve komünizme kadar sürdürebilmek için devrimci bir parti gereklidir. Devrimci bir teori ve pratik üzerinde yükselen Marksist-Leninist parti olmadan, geniş halk kitlelerini proletarya önderliğinde düşmanları altetmek, iktidarı ele geçirmek, iktidarı aldıktan sonra da sınıf mücadelesini komünizme kadar doğru çizgi güzergahında sürdürebilmek için seferber etmek mümkün değildir.

Başlı başına bir amaç değil, proletaryanın sınıf mücadelesini sürdürmesinin en temel silahı, aracı olan Marksist-Leninist bir parti ile iktidar mücadelesinde yol şaşırılmadan gidilenebilir. Ancak böyle bir parti ile en karmaşık gibi gözüken koşullarda, cesur ve emin şekilde ilerlenilebilir. Subjektivizmden-dogmatizmden-revizyonizmden arınmış, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi'nin silahlarıyla kuşanmış, eleştiri, özeleştiriyi cesaretle uygulayan, çelikten proleter bir disiplin üzerinde yükselen öncü müfreze, sürekliliği sağlanmış bir önderler, mesleği devrimcilik olan proleter devrimciler örgütü, sınıf mücadelesi içinde çelikleşmiş, sınanmış, engin görüşlü, deneyimli, teori ile pratiği ustaca birleştirebilen proleter ileri unsurlar karargahı olmadan komünizm hayaldir. Proletaryanın en ileri, en uzak görüşlü öncülerinin birliği olan KP'si olmadan sınıf mücadelesinde artçılığı, statükoculuğu aşmak, proletarya öncülüğünü tesis etmek, emekçi yığınların, bu kurmay önderliğinde doğru tarzda politik seferberliğini gerçekleştirmek, onları M-L-MZD siyasi bilinç seviyesine çıkarmak, proletaryayı kendisiyle birlikte bütün insanlığı kurtaracak bir misyonu oynamaya muktedir hale getirmek, dünyayı değiştirebilmek mümkün değildir.

Parti olmadan proletarya hiçbirşeydir! Sınıfa sıkı sıkıya bağlı, ama onun bir parçası veya kurmaylar karargahı olan parti ile proletarya tarihin kendisinden beklediği misyonu oynayabilir.

Enternasyonal proletarya'nın Türkiye arazisindeki taburu, proleter Dünya Devrimi'nin Türkiye halkasındaki görevlerinin icrasının aracı partimiz TKP/ML savunulmadan, onun M-L-MZD temel ve somut olarakta bu bilimin ülkemiz koşullarına yaratıcı bir şekilde uygulanmasının ifadesi olan İbrahim Kaypakkaya yoldaşın ortaya koyduğu programatik görüşleri üzerinde yükselen birliğin önemi görülüp titizlikle korunmadan, bu birliğin sürekli daha yüksek seviyelerde tesis için çalışılmadan komünizm davasının ve onun silahı parti'nin ölümsüz değerleri olan şehitlerimiz, adına layık şekilde anılamazlar.

Şehitleri anmak, onların uğruna ikirciliksiz canını seve seve verdikleri partimizi savunmak, güçlendirmek, Marksist-Leninist temeldeki birliğini, gözbebeğimiz gibi korumakta gerçek anlamını bulur.

Marksist-Leninist partinin ilkeleriyle hiç kimse oynayamaz! Onun dayanım kaynağı olan komünist devrimci teorik-programatik-stratejik hattına kararlıca sahip çıkmak en baştaki görevdir. Aynı şekilde Marksist-Leninist parti öğretisinin normlarıyla işleyen KP'sinde başka hiçbir —ama hiçbir— düzenleyici, koordine edici konu tanımaz. Aksi yol orman prensiplerinin yönlendirdiği örgüte davetiye çıkarmaktır.

Marksist-Leninist parti komünist devrimci bilimin öngördüğü işler için

kuralları çerçevesinde hareket eder, etmelidir. Anarşist başı bozukluğun, federalizmin, derebeyciliğin yönlendirdiği örgütlenmelerin KP'si ile bir nebze-cik ilişkisi yoktur. Herbir kanadı ayrı bir merkez olan, her biri kendi grubunun grup disiplinini kurmuş ve bu temelde hareket eden, ister Perinçek, Aybar gibi liberal burjuva, isterse aynı ilkeler temelinde işleyen devrimci radikal örgütlenmelerle Marksist-Leninist KP'si arasında zerrece bir benzerlik yoktur! KP'si her bir bölgesi ayrı bir telden konuşan, islediği gibi disiplin ve örgüt işleyişi temelinde hareket eden kollarının nicel bir toplamı kesinlikle değildir! Yeni tipte Leninist parti ruhuna sahip olanlar, bu türden budalalıkların, KP'si öğretisi adına ister açıktan, isterse de gizli şöyle veya böyle savunulmasını elinin tersiyle itmesini bilir! Teoride doğru bazı şeylerin sadece lafına sahip çıkıp, pratikte Bernştein'ci prodhoncu, Berlinguer'ci bir çizgi izlemek çok daha büyük gaflettir!

KP'si, Marksist-Leninist ideolojik, siyasi, örgütsel, pratik zeminde hareket eden Leninist kurallar çerçevesinde canlı tartışma ortamı, proleter demokrasisi üzerinde yükselen **bir tek** merkeziyetçiliğin, disiplinin hüküm sürdüğü canlı irade ve eylem birliğidir. KP'sinde hiçbir bölge, üye, kadro özel bir ayrıcalığa sahip değildir. Hiçbir kimse, organ, bölge kendisini KP'sinin yerine koyamaz! Hiçkimse kendi iradesini parti iradesinin yerine geçiremez! Birey partiye, azınlık çoğunluğa, alt kademeler üst kademelere, bütün parti merkez komitesine bağlıdır prensibi KP'sinin hayatını koordine eden ve Demokratik-Merkeziyetçilik olarak adlandırılan prensibin ne anlama geldiğini izah etmektedir. Parti merkez komitesinin, parti üyelerinin, kadrolarının çoğunluğunun iradesini tanımamak, Marksist-Leninist niteliğe sahip bir partinin tamamıyla demokratik bir tarzda ortaya konulmuş irade ve eylem birliğine saygı göstermemek, gereklerini yerine getirmemek komünist devrimci disiplinden bihaber olmak, proletaryanın bilinçli gönüllü, demir disiplinine sırt çevirmek, onu bir cendere gören küçük burjuva yolda ısrar etmek demektir! M-L-MZD bilimi ilkelerine ters bir tutum ne adına yapılırsa yapılsın kabul edilemez! Hiç kimse ve hiçbir sebeple M-L-MZD partinin kendisine veya bölgesine tabi olmasını isteme hakkını kendisinde bulma biçimindeki safığa düşmemelidir. Doğru ve yanlış, bilim silahlı kullanılarak —başka hiç bir şey değil— ayrıştırılmalıdır. Kıdem, otorite, emektarlık, daha zor koşullar altına mücadele etmek, yiğitlik, kahramanlık gibi hiçbir sermayenin, yanlış haklı çıkarmasına mücadele edilemez.

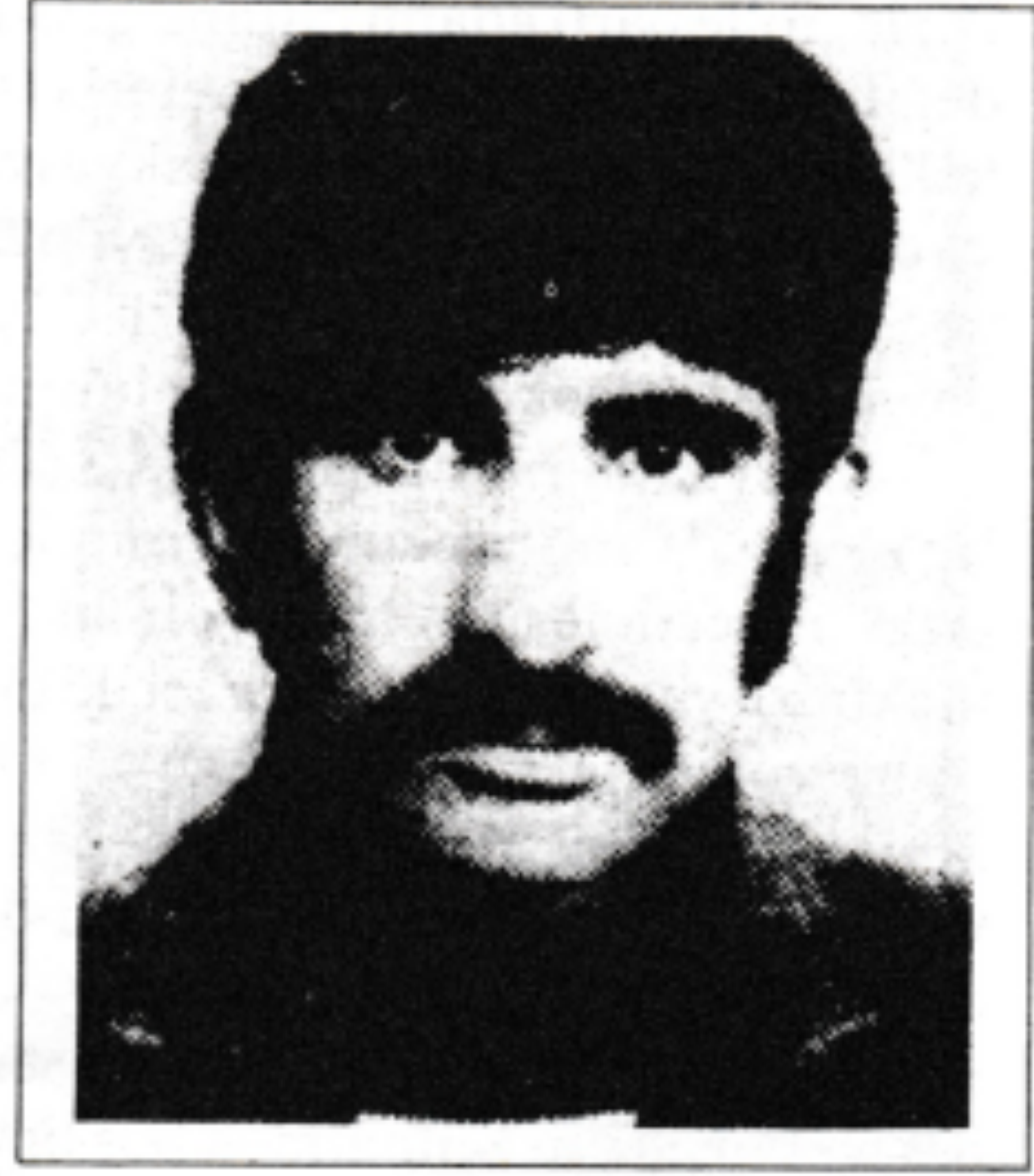
Merkeziyetçilik, komünist devrimci faaliyetin merkezileştirilmesidir. Demokratik temeller üzerinde yükselen ve o yolla çalışmanın merkezileştirilmesini ifade eden tek bir irade, canlı bir tartışma atmosferi içinde, çatışmış fikirlerin sonuçta ortaya koyduğu ve herkes için uyulması zorunlu olan kararları olmadan, partide eylem ve irade birliğinin gerçekleştirilmesi olanaksızdır. Merkeziyetçiliği kabul etmeyen birinden demokrasi beklemek hayaldir! Bir bütünün iki parçası olan bu öğelerin her birinin varlığı diğerinin varlığına bağlıdır.

Demokrasi yoluyla merkezileştirilmiş iradeyi işine gelmediği için kabul etmeyen biri ömrübillah gerçek anlamda komünist disipline sahip, devrim yapmaya ve onu sürdürmeye, önderlik etmeye layık biri olamaz.

KP'si hiçbir şekilde sesi, rengi, ne dediği belli olmayan Ağustos bloğu, Bremen Mızıkacıları korusu veya çırtlak sesler toplamı, her biri başka türden yürüyen hababam bölüğü ile karıştırılmamalıdır. Amip gibi bölünen, fikir çatışmasında yeni örgütler kurma, örgütsel bölünmeler gerçekleştirme yoluyla işin kesinlikle üstesinden gelinebileceğini zanneden anlayış, çizgi mücadelesine ne hazır olabilir, ne sürdürebilir ve ne de bu mücadelede anahtar rol oynayan siyasi-ideolojik mücadelenin gereklerini yerine getirebilir.

Şüphesiz KP'sinde birlik, Marksist-Leninist temellere dayalı bir birlik olmak zorundadır! Bu niteliğe sahip partide "Birlik-eleştiri-daha yüksek seviyede birlik" prensibi temeldir. "**Revizyonizmi değil, ML'i uygulayın — bölünmeyin birleşin— hile ve tertiplerle uğraşmayın, açık yürekli ve dürüst olun**" ilkesi böyle bir partiye yön veren bir başka ilkedir.

Marksist-Leninist partinin bir elemanının diğer özelliklerinin yanısıra sahip olması gereken bir özelliği de dürüst olmasıdır. Bu basit ahlaki bir sorun değildir. Bu bilimle bütünleşmiş ve onun silahıyla sorunları ele alma, herşeyi onun kantarında tartma meseleleri onun kullanılarak çözme demektir. Parti

adamı, çizgi adamı kısacası komünist dava adamı olmak basit birşey değildir. Pozla, rolle parti adamı olunmaz! Gösteriş uzun süre tutmaz! Herşeyin adamı değil, M-L-MZD biliminin neferi olmak gerekiyor! İdeolojik, siyasi mücadelede her şeyi mübah gören makyavel mantığı, sorunları kişiselleştiren burjuva davranışların, akıntıya göre yön değiştiren, rüzgara cesaretle göğüs germe-yen memurluğun vs. vs. kararlı düşmanı olmalı şehitlerimiz gibi komünizm davasının gerçek savaşçıları olunmalıdır.

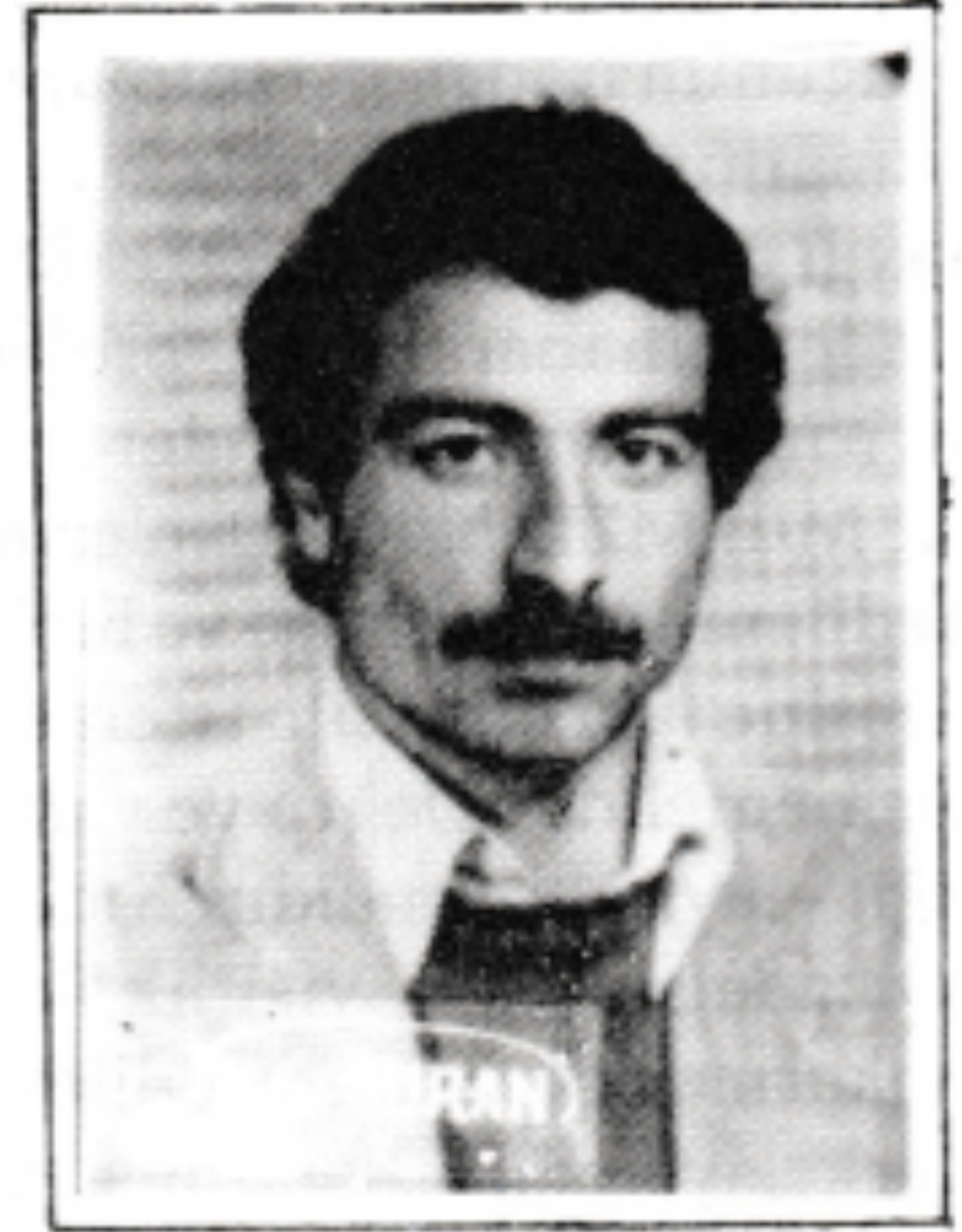
KP'si canlı bir organizmadır. Toplumda süren sınıf mücadelesi şu veya bu seviyede mütamediyen onun içinde de devam eder. Bu gerçeği bilmeli, çizgi mücadelesine hazır olmalı, sürdürmeliyiz! Parti içi mücadeleden hiçkimse yan çizemez. Parti içi iki çizgi mücadelesini durdurmaya, sessiz, kuru bir göl yaratmaya, "bütün işler tıkrında" anlayışıyla yan gelip yatmaya kimse sevdalanmasın! Parti olgusu devam ettikçe, parti içi mücadele de devam edecektir! M-L çizgi temelinde siyasi-ideolojik mücadeleyi esas halka olarak kavrama oportünist-revizyonist çizgiyi altetmede en temel yoldur. Atmak, biçmek, kesmek veya örgütsel, idari tedbirleri temel alarak işin üstesinden gelineceğini zannetmek boş bir hülya ve partinin sınıf mücadelesinin diyalektiğinden zerrece anlamamak demektir. Biz siyasi, ideolojik mücadeleyi (parti içi iki çizgi mücadelesinde) temel almak kaydıyla örgütsel, idari önlemlerin hiçbir önem taşımadığını söyleyen bir kafa yapısına sahip değiliz. Yerinde ve zamanında, partiyi güçlendirmeye, siyasi-ideolojik mücadeleyi ilerletmeye, parti kitlesini ve devrimci kitleleri eğitmeye, seferber etmeye, partinin M-L birliğini daha ileri seviyelerde tesis etmeye, devrimi ilerletmeye hizmet ettiği ölçüde örgütsel-idari tedbirleri de kullanırız, kullanmalıyız!

Parti idaresini hiçe sayan, çizgi mücadelesi adına hiçbir tüzük, kural tanımayan, başı bozuklukta ısrar edenlere elbette "buyrun devam edebilirsiniz" diyecek halimiz yok. Ancak parti kuralları içerisinde görüşlerini ortaya koyanları bizden farklı düşünüyor diye "hey ne oluyor?" diye hayrete düşerek karşılama, çizgi mücadelesini yürütmeyip zararlı fikirleri deşifre edip parti ve devrimci kitlelerin politik seferberliğini sağlamayıp, idari önlemlerle işi zapt-û rapt altına almaya çalışmak kolay yoldur! Veya "şunlar varsa ben yokum" deyip partiye dayatmalar da bulunmak, burjuva, oportünist, revizyonist çizgilere karşı kendisinde mücadele gücü bulmamak, onları altetme ve sürekli çizgi mücadelesi yürütmeye hazır olup, gereklerini icra etme M-L çizginin zaferini her seferde pekiştirme, tesis etme için seferber olma yerine, meydanı boş bırakmak, iktidar mücadelesinden kaçmak vb. demektir.

İki çizgi mücadelesinde şehitlerimizi, Mao Zedung'u, Lenin'i, İbrahim Kaypakkaya'yı, Süleyman Cihan'ı örnek almalıyız! Onları anmak, onlara sahip çıkmak: onlar gibi iki çizgi mücadelesini sonuna kadar sürdürme kararlılığına sahip olmak, Marksist-Leninist çizginin üstesinden gelemeyeceği hiçbirşeyin olmadığını kavramak, burjuva-oportünist cereyanlar karşısında paniğe kapılmamak, ideolojik siyasi mücadele yoluyla anti-ML çizgileri deşifre etmek, parti ve devrimci kitlelerin aktif seferberliğini sağlamaya önderlik etmek, onları daha güçlü silahlarla donatmak, bu ve diğer bütün alanlardaki mücadelede partiyi daha da güçlendirip, çelikleştirmek, komünist devrimci uyanıklığı artırmak, dedikoduya, entrikaya, sorunları kişiselleştirmeye, "bende varım" havasının ötesinde hiçbir şey ifade etmeyen zararlı unsurların "kargaşa dönemlerinde" kendilerini yutturmaya çalışmalarına izin vermemek vs. vs. demektir.

Hiçkimse Mao Zedung Düşüncesinin içeriğini boşaltıp, anlamsız hale getirme, zararlı fikirlerine dayanak yapma beyhudeliğine düşmesin. Gerçek gıdasını anti-MZD'den alıp, bir elini de ona uzatma cüretine girişmesin. O eller tahrip edilmesi, çarpıtılması kolay olmayan bilimin ateşiyle yakılır. Enver Hoca'cı "yekpare parti", "sessiz çöl", "ölü yığınlar dergahı" parti anlayışı ve parti içinde çıkan çizgileri "CIA ajanı, hain, ihanetçi, korkak" gibi basit adlandırmalarla izah eden, halli için de bilinen muhteşem yöntemleri teorileştiren hurdalığa sahip çıkarak hiçkimse bedavadan Mao'cu havalar atmaya yeltenmesin.

Mücadelede zaferler kazanınca sarhoşluğa asla meydan verilmemeli. "Tamam buraya kadar" (!) denilmemelidir. Asla kibirliliğe düşülmemelidir. İh-

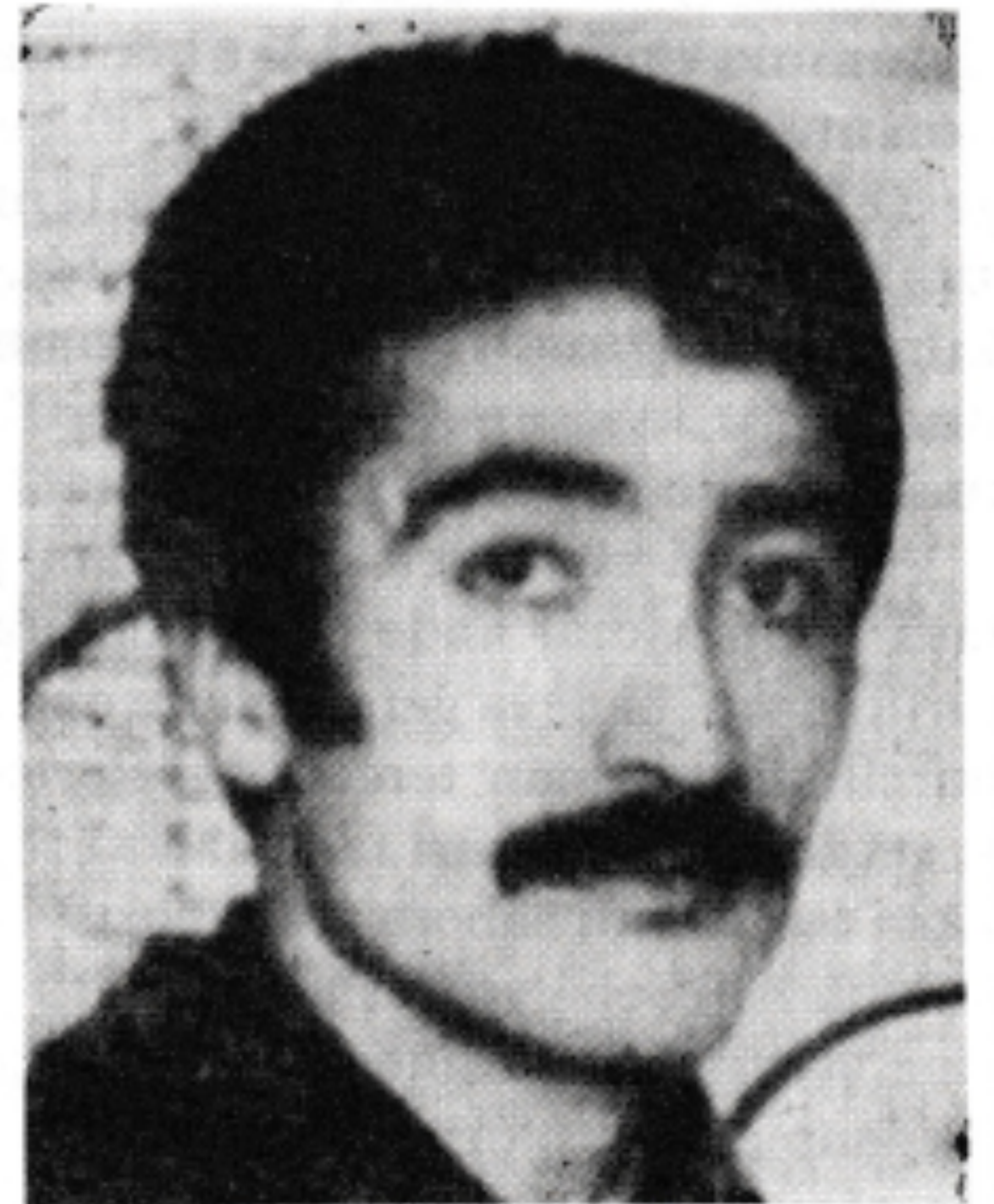
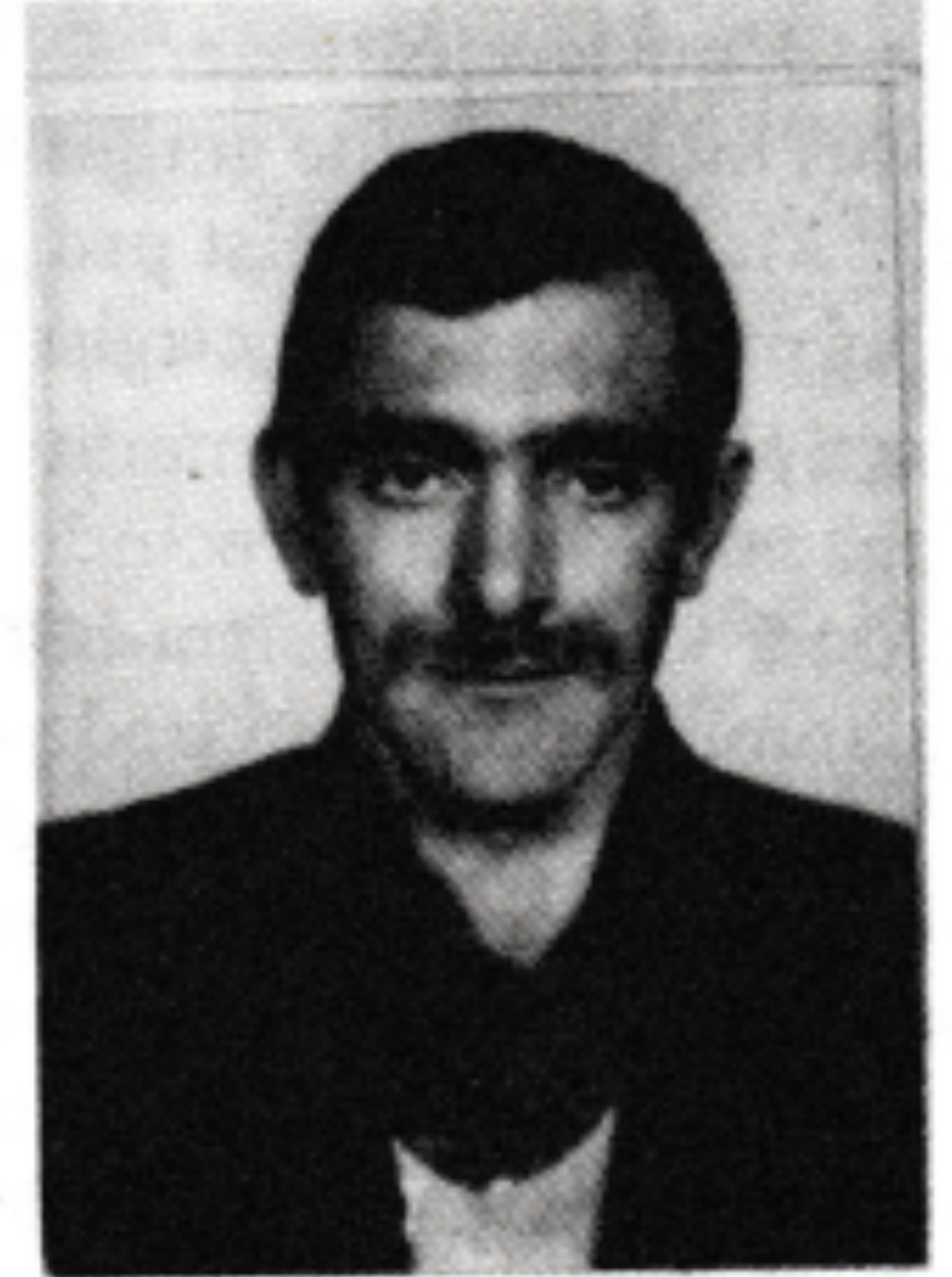
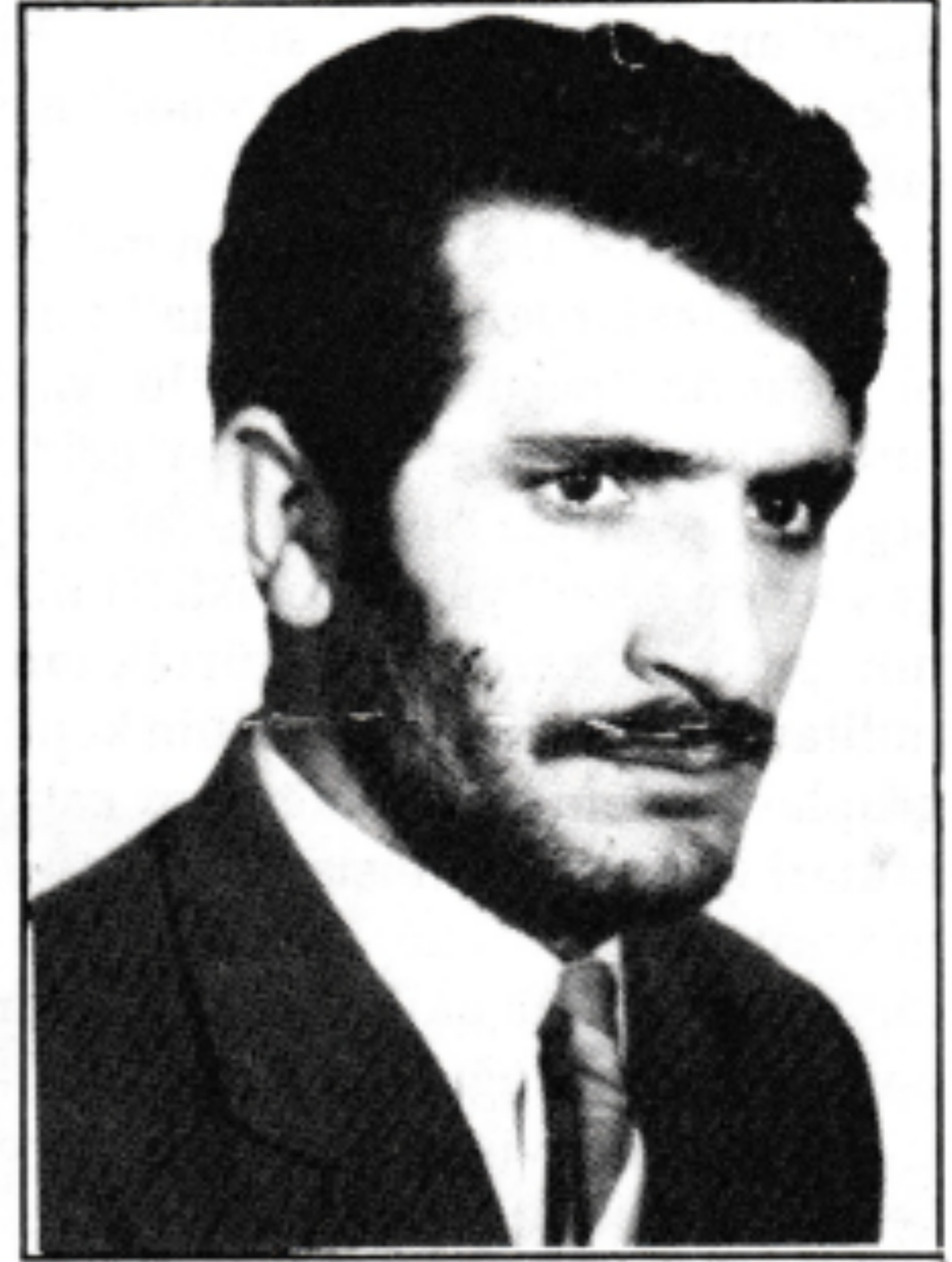
tiyatlı, alçak gönüllü, serinkanlı ve her an mücadeleye hazır olunmalıdır. Kendini tatmin etme, böbürlenme, sınıf mücadelesinin, devrimin aletleri olunması gerektiğini unutmama, mevki peşinde koşmaya hiçbir şekilde prim verilmemelidir. Şehitlerimiz gibi devrimi ileriye götüren, faal, partiye, halka bağlı, komünizm davasının savaşçıları olmak en yüce erdemdir.

"Topyekün parti rektifikasyonuna çağrı" nağmeleriyle, hiçbir kural, tüzük, Leninist işleyiş tanımayan yüzlerini gizlemeye çalışan tasfiyeci baylar partiye sahip çıkamazlar. "Mao Zedung Düşüncesi" lafzının ötesinde Mao ile alakaları olmayan yarı-Troçkist, emperyalist ekonomist çizgilerine Mao etiketi yapıştırmaları, içi boş kuru laf salatalarına yıldız geçirmeyi marifet sayan, bununla devrimci kitleleri aldattığını zanneden tasfiyeci grup'un "Rektifikasyon" uğraşının, M-L-MZD bilimine ve onunla silahlanmış partimize karşı açılmış pespaye silahlı haçlı seferi olduğu hiçbir şekilde gözlerden gizlenemez. Feodalizmi emperyalizme tasfiye ettiren ve proletaryayı emekçi yığınları büyük bir beladan kurtaran (!) baylarımızın rezaleti kitleler önünde gösterilmişken, bir de kalkıp DHD naraları atmasınlar. Demokratik Halk Devrimi'nin özüne, muhtevasına, hedeflerine, programına ilişkin Mao ve İbrahim'le hiçbir alakası olmayan revizyonist-Troçkist görüşleri daha dün gösterilmişken tasfiyeci baylar bir de utanmadan kalkıp partimizin "Marksist-Leninist-Maoist temeli dinamitleniyor" gürültüleriyle mesleklerini gizlemeye çalışsınlar! "Turistik-Enternasyonalist" tezlerini boşyere "Proletarya Enternasyonalizmi" naralarıyla yutturmaya kalkıp, proleter dünya devriminden ve onun birparçası olan Türkiye devriminden kaçışlarını saklamaya çalışsınlar. Hızlı traşçı berberler cemiyeti bilmem hangi metropol merkezlerde kümelenerek "silahlı mücadele" çığırtkanlığıyla, rezil ekonomistliklerine kılıf aramaya çalışsınlar.

Çayan'cı "Emperyalizmin III. Bunalım dönemi" adlı teorik tesbitlerden taşıma ünlü incilerinin sergilendiği anti-Leninist emperyalizm tahlillerini tek dünya sistemi olan emperyalizm gerçeğinin ardına gizlenerek oturtmaya çalışanlar boş yere heveslenmesinler. Emperyalist ülkelerle, ezilen ülkeler arasındaki farkı, uluslar, bölgeler arası ayrımları, dengesizlikleri bir çırpıda görmezlikten gelen ve bu yaklaşımından ötürü tek tip devrim konağına çulu seren Troçkizmin tahlillerine sarılarak, "entegre" "emperyalizmin dinamiği" gereği her yerde emperyalist üretim ilişkilerinin hakim olduğu sonucuna varan, komprador kapitalizm ve kapitalizm öncesi sömürü biçimlerini boş bir lafçık olarak kullanma sahtekarlığından vazgeçmeden rafa kaldırıp, devrimin ateş hattından çeken, emperyalizm çağında her yerde emperyalizm halk arasındaki çelişki baş çelişkidir (!) şeklindeki mihrici posası çıkmış görüşleri diriltmeye çalışan, Mao'nun çelişkiler öğretisini iğdiş ederek "emperyalizm çağında hiçbir yerde emperyalizm halk dışında başka bir çelişkinin baş çelişme haline gelemeyeceği" şeklindeki görüşleriyle diyalektikten tümünden uzaklaşan, metafizik ve idealizmin esiri durumuna düşen beyler boşyere Mao ve İK'dan dem vurmasınlar!

"Zihinleri örgütlenme" sloganlarının ardına gizlenerek köylü gerilla savaşına sırt dönen, PDA'cı eğitim grupları anlayışını hortlatanların, Mao ve İK'nın, görüşlerinin savunucusu, uygulayıcısı partimizin birleşik cephe, baş düşman, demokratik halk iktidarı gibi görüşlerine Enver Hoca'cı mantıkla ateş açanların, Castro'cu, Guevera'cı, Debray'cı anlayışlarını Mao'cu halk savaşı diye yutturma uğraşında olanların, "savaş patladı, ilk şehidini verdi, saat kaç" ajitasyonları eşliğinde bir yandan da savurdıkları genel ayaklanma stratejileriyle tam bir kafa karışıklığı içinde bocalayanların, "Elveda Proletarya"cı anlayışlarıyla, Markuse'ci kitle çizgisi görüşleriyle sosyal zemini kaymış ve küçük burjuva temele oturmuş olan baylarımızın devrimci proletaryanın öncüsüne ağız dolusu küfürlerini, Troçkist markalı, komünintern-Stalin değerlendirmelerinden ödünç alınmış hurdahaş silahlar cephanesinin, bu cephane ile donanmış miskin, düşkün cemaatinin ölü doğmuş dükkanının ve bunların partimizin üye ve kadrolarının % 99'unun kararlı tutum ateşiyle bir köşeye itilmiş ve secaresi okunmuş kötülüğünün anatomisini yeniden çizmeyeceğiz.

Mükafatları olan tasfiyeci rozetleri yakalarına takmasalar da nitelikleri her yanıla belli olan yarı-troçkist, tasfiyeci baylarımızın işi çoktan bitti, bitirildi. "Üç boyutlu revizyonist ihanet" olan görüş silsilesi sıfırı çoktan tüketti.

Lenin'in Troçki'yi tarif ederken söylediği "hizipçiliğin en berbat kalıntıları'nın temsilcisi sıfatı, "Rektifikasyon" değil, aslında parti "Terkifikasyon" hareketi olan tasfiyeci baylarımıza tamı tamına uymaktadır.

Tıpkı Troçki gibi hiçbir önemli sorunda istikrarlı bir görüş ortaya koymamış "çatlaklardan içeri sızma" taktiği izleyerek, yine onun ruhuna fatiha okurcasına "parıltılı, gürültülü, yaldızlı" içi boş laflarla siyaset sahnesinde tutunmaya çalışan, "elinden geldiğince sol görünüp" aslında "zihinleri örgütle" şeklinde başlayan sözümona ünlü merkezi görev mantıklarıyla "sağa yardım eden" yarı-troçkistlerimiz, izinde yürümeye koydukları Troçki'nin, partide "hiziplere özgürlük tanınması", KP'sinin "tek ve birleşmiş bir militan parti değil" "herbirinin kendi merkezi, disiplini, kendi basını olan bir gruplar derlemesi" olduğunun kabul edilmesi şeklindeki görüşlerinin bayraktarlığına soyunmuşlardır. "Rektefe" ettiklerini söyledikleri, Partiyi terk motoruyla yarattıkları takalarla en ufak bir dereyi daha geçmesi mümkün olmayan, boğulma akibetine şimdiden rıza göstermiş tasfiyeci gidişat, insanı anasından doğduğuna pişman eder. Bizden birkez daha söylemesi!

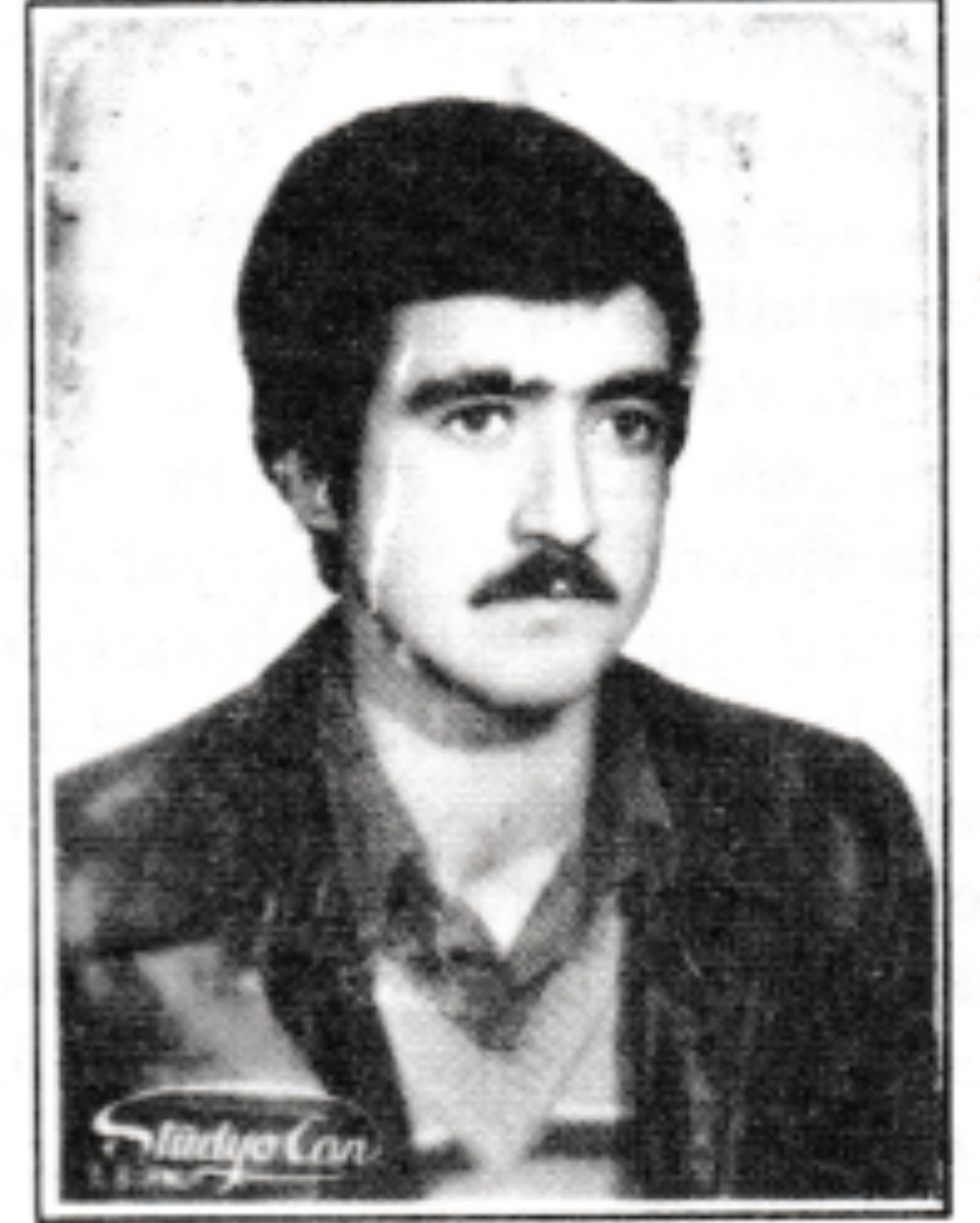
Bütün tedavi yollarına rağmen düzelmekte ısrar eden baylara şimdilik bir daha sahife açmıyoruz. "Yeni" bataklık yollara onları güle güle deyip uğurlarken dürülmüş defterlerini yeni katlamalarla pekiştirme işini de sürdüreceğimizi söylemek istiyoruz. "Halk savaşının bataryası" adı ile taltif ettikleri ve "iktidara" adlı gazeteleri olsa olsa siyasi, ideolojik olarak bunamışların, ev ile metroları arasındaki şaşırıkları adresleri bulmalarına ancak yarayabilecek bir idare lambası olabilir. Halk savaşı yolunu aydınlatmanın lambası ise ASLA!..

Gerek bu gerekse diğer bilcümle oportünist, revizyonist, tasfiyeci yol arkadaşları hiçbir şekilde gerçek anlamda partimize sahip çıkamaz ve savunamazlar. Marksist-Leninist programdan kopanlar, yeni kimlik arayışına savrulanlar partiyi ve parti çizgisini ilerletemezler.

Partiyi savunmak tamamıyla demokratik bir tarzda toparlanmış, yoğun iki çizgi mücadelesi sürecinden geçerek gerçekleştirilmiş, her türden anti-ML akıma karşı Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi'nin zaferiyle sonuçlanmış ve partinin iradesinin en yüksek seviyede ortaya konuluşunu ifade eden parti III. konferansı etrafında birleşmekten, partiyi güçlendirmekten, TIKKO'yu desteklemekten, DHD sosyalizm ve komünizm perspektifiyle kızıl siyasi iktidar için köylü gerilla savaşını daha güçlü örgütlemek, koordine etmek, yaygınlaştırmak bu temelde devrimin siyasal görevlerinin icrasında ülkemizde esas mücadele biçimi olan silahlı mücadeleyi adına layık bir şekilde sürdürmek, devrimci yığınlara dayanarak, onları harekete geçirecek zorlukların üzerine cesaretle yürümek, merkezi görevin yerine getirilmesi için seferber olmaktan geçer.

Genel olarak parti şehitlerini, özel olarak da 22 Kasım şehitlerimizi anmak, onların toparlamak üzereyken şehit düştükleri III. Konferansımız'ın her türlü saldırı, engelleme girişimlerine karşı başarıyla gerçekleştirilmiş olmasının anlamını kavramak, şehitlerimizin uğraşının, savaşının, bu konuda olduğu gibi hiçbir konuda yarıda bırakılmayacağına III. Konferansımız'ın M-L-MZD'nin zaferiyle sonuçlandırılması noktasında verdiği cevabın derin anlamını idrak etmek ve ona layık tarzda harekete geçmek demektir.

Partinin en yüksek karar organı, parti iradesinin en yüksek seviyede ortaya konuluşunu ifade eden konferansın, parti önüne koyduğu görevlere sarılmayan, bedeva gerekçelerle ona karşı çıkışını meşrulaştırmaya çalışan, ikircilikli davranan, tereddüt gösteren, gevşek tutum takınan herkes, derecesi ve dozajındaki bazı farklılıklara rağmen özünde grev kırıcıları gibidirler. Parti faaliyetini sabote etme pozisyonundadırlar. 22 Kasım şehitlerine, Cihan, Bakış, Çelik yoldaşlar gibi parti şehitlerinin anısına saygı, onların partisine, partinin iradesine saygı ile gerçek anlamda değer taşıyabilir. Her parti mensubu, parti otoritesini zayıflatan, partiye umut bağlamış devrimci kitleler, sözümona hataları eleştiri adına karamsarlık yılgınlık mesajı taşıyan bir bakıma "partiye ve parti önderliğinde devrime katılmayın" diyen hangi kılıf altında yapılırsa yapılsın,huriya saldırı faaliyetini boşa çıkarmakla görevlidir.

M-L-MZD bilimi ve onun sınıf mücadelesindeki en temel silahı parti ile bütünleşmeden, ona en ufak bir saldırıya kararlıca göğüs gerilmeden devrim ilerletilemez. Devrimle, basit kahramanlık gösterileriyle oynanamaz. Tarihi yaratanların kahramanlar değil, gerçekten kahramanları yaratanın tarih, sınıf mücadelesi olduğunu görmeliyiz.

“Kahramanlar, ancak toplumun gelişme şartlarını ve bu şartları daha iyiye dönüştürme yollarını doğru olarak kavrayabildikleri ölçüde toplumun yaşayışında önemli ölçüde rol oynayabilirler.”

Toplumun gelişme şartlarını, dünyayı, kavrayamayan onu doğru tarzda dönüştüremez. Komünist dava adamı sadece dünyayı yorumlayan değil, daha da önemlisi onu değiştirendir. M-L-MZD biliminin gerçek devrimci özü, yaşayan, canlı ve dünyayı dönüştürmeye muktedir niteliğidir. Bu olmadan, bilimle kuşanmadan hiçbir kahramanlıkla dünya komünizm doğrultusunda dönüştürülemez. Demek ki kahramanlığı, yiğitliği nerede göstermek gerektiğini bilmeli, toplumun gelişme şartlarını kavrayamadan ve onun ihtiyaçlarına denk düşen mücadele veya bilinçli unsur rolü bu temelde oynanmadan gülünç ve başarısız duruma düşmekten kurtulunamaz. Aptalca gurur ve kibirlilikle zafere gidilemez. Herkes bilime ve onun güzergahında dünyayı değiştirmeye önderlik eden, proletarya öncüsüne katılmalıdır. Bunun ne adına yapılırsa yapılsın firar etmek kabul edilemez.

Felaket tüccarlığıyla sadece olumsuz olana, kötüye takılıp kalan, hatalardan dersler çıkarıp onları sınıf mücadelesinin güçlü silahları olarak kullanmayıp karamsar toblolar çizen, sorunları basit kahramanlık ve soyut inanmanın yaklaşımıyla izah eden, günahları kişilerde arayan, geçilen tarihsel sürecin özellikleri, sınıf tahlili bağıntısında meseleleri ele almaktan uzak bakış açılarının Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesiyle değil ama metafizik idealist burjuva dünya görüşüyle güçlü akrabalığı vardır. Sağ oportünizmi ve onun partide yarattığı tahribatları izah ederken, işi kişisel kusurlarla açıklamaya çalışmak, baştan sağ oportünizm karşısında pes etmek teslim bayrağını çekerek, aynı yolda yürümeyi seçmek demektir! Bu böyle bilinmeli, bedavadan sağ oportünizme karşı mücadele kahramanlığı gösterileriyle kimse kendisini aldatmamalıdır. Evet! Sağ oportünizme karşı gerçekten bir mücadele zaruridir. III. Konferans bunun yolunu açmış, problemleri göstermeye çalışmıştır. Marksist-Leninist çizgiyi kullanarak, sınıf tahlili bakış açısıyla sorunlar ele alınmalı, sağ oportünizmin, revizyonizmin, tasfiyeciliğin, “sol” lafazanlığın siyasi, ideolojik, iktisadi kökenleri ve bunların yenilgi dönemiyle olan bağı bilince çıkarılmalıdır.

Bugün nisbeten inişe geçmeye mecbur kalan (Çelişkilerin yoğunlaşması, nesnel durumun devrim lehine gelişmesi, vb. objektif sorunlarla, devrimin subjektif güçlerinin de nisbeten toplanma, ilerleme içinde olması gerçeğinin basıncıyla) burjuva liberalizmi, reformculuk, burjuva parlamenterizmi kısa bir müddet önce neden revaçtaydı?

Berlinguer’ci “tarihsel uzlaşma” safsatası, her türden devrimci müdahaleyi “üstten dayatma” çılgınlıklarıyla yadsıyan, bilinç unsurunun rolüne düşman, kaba evrimci, statükocu, düzeni, düzen içinde kalarak reformcu reçetelerle tedavi etme mantığı, soyuttan vazgeçme somutla uğraşma adına oturtularak istenen, devrimden-komünizmden vazgeçip düzene adapte olan, düşhayal diye devrime sırt çevirip, güncel dedikleri burjuva kuyrukçuluklarını meşrulaştırmaya çalışan, saçmalıklar hangi ortamdan beslendi?

İşçi sınıfını burjuva egemenliğe rıza göstermeye çağıran, militan Marksist-Leninist bir devrim partisi değil, sosyal reform aracı bir örgüt öneren, kendiliğindenciliğin eseri ekonomizmin, sınıf işbirlikçiliği teorisinin mimarı Kautsky’ciliğin yeniden hortlatılması girişimlerinin cüret aldığı zemin neydi? Proletaryayı silahsızlandırmaya çalışan, devrimci değerlere küfreden, yozluğun, idealizmin, ahlaki çöküntünün alternatif olduğunu gösteren, legalizme aşık olan yasal tasfiyeciliğin ve bir zamanlar nisbeten daha fazla tutuşunun iktisadi, siyasi, ideolojik kökleri nedir?

Silaha sarılmamalıydılar, devrimin başına geçilmemeliydi sıralamalarıyla boy veren, burjuva liberalizminin tek çıkış olduğunu öğütleyen, devrimci şiddete öcü olarak bakan, burjuvaziyi ürkütmeme, “terörize etmeme” çağrılarıyla uslu durmayı salık veren rezilliğin dayandığı kaynak nedir?

Bütün bunlar komünist hareketin ide bulunmuş mudur bulunmuş

nasıl? Ve bunlara karşı mücadele nasıl sürdürülmeli? soruları bilim ile açıklanmalıdır.

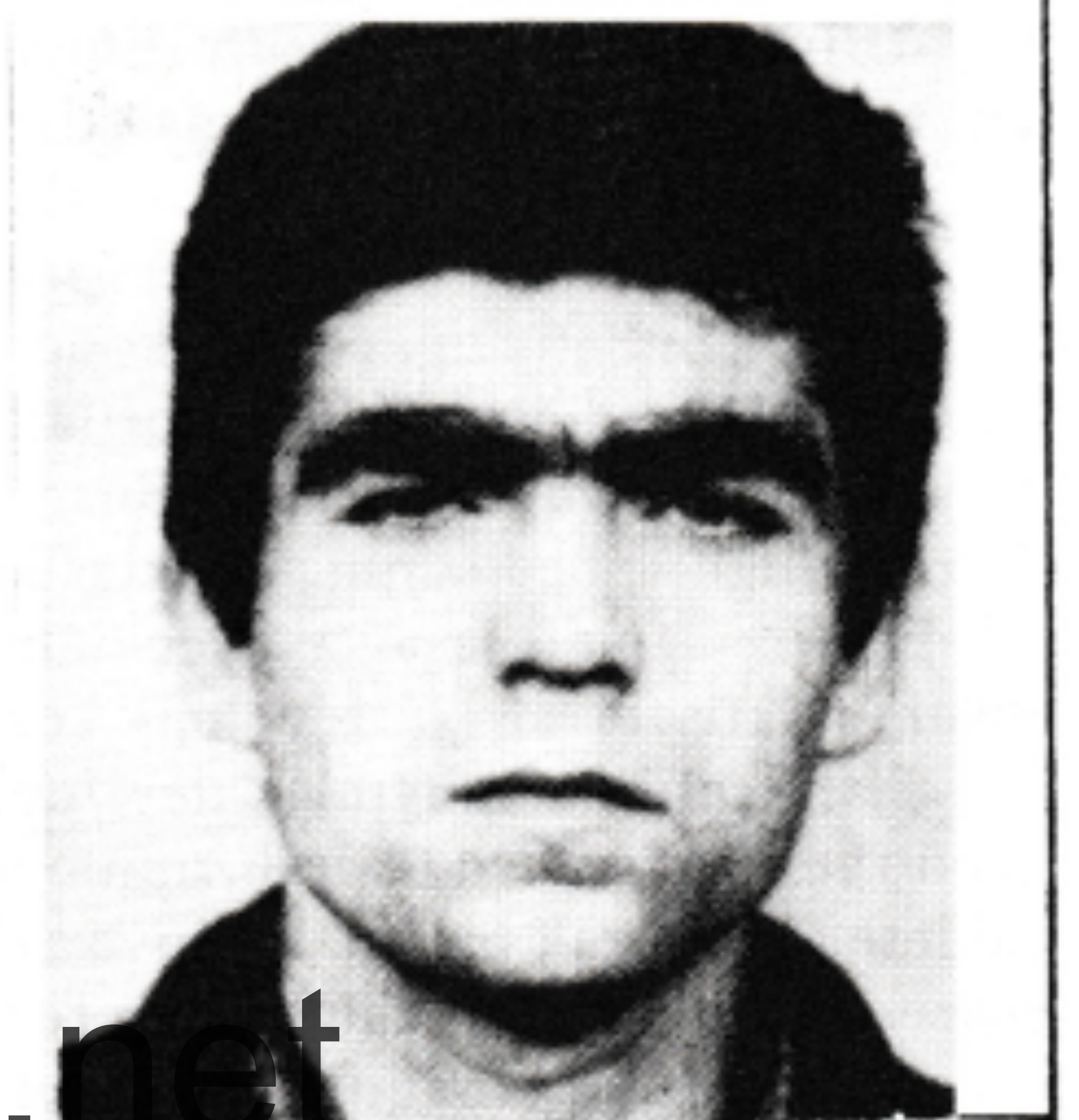
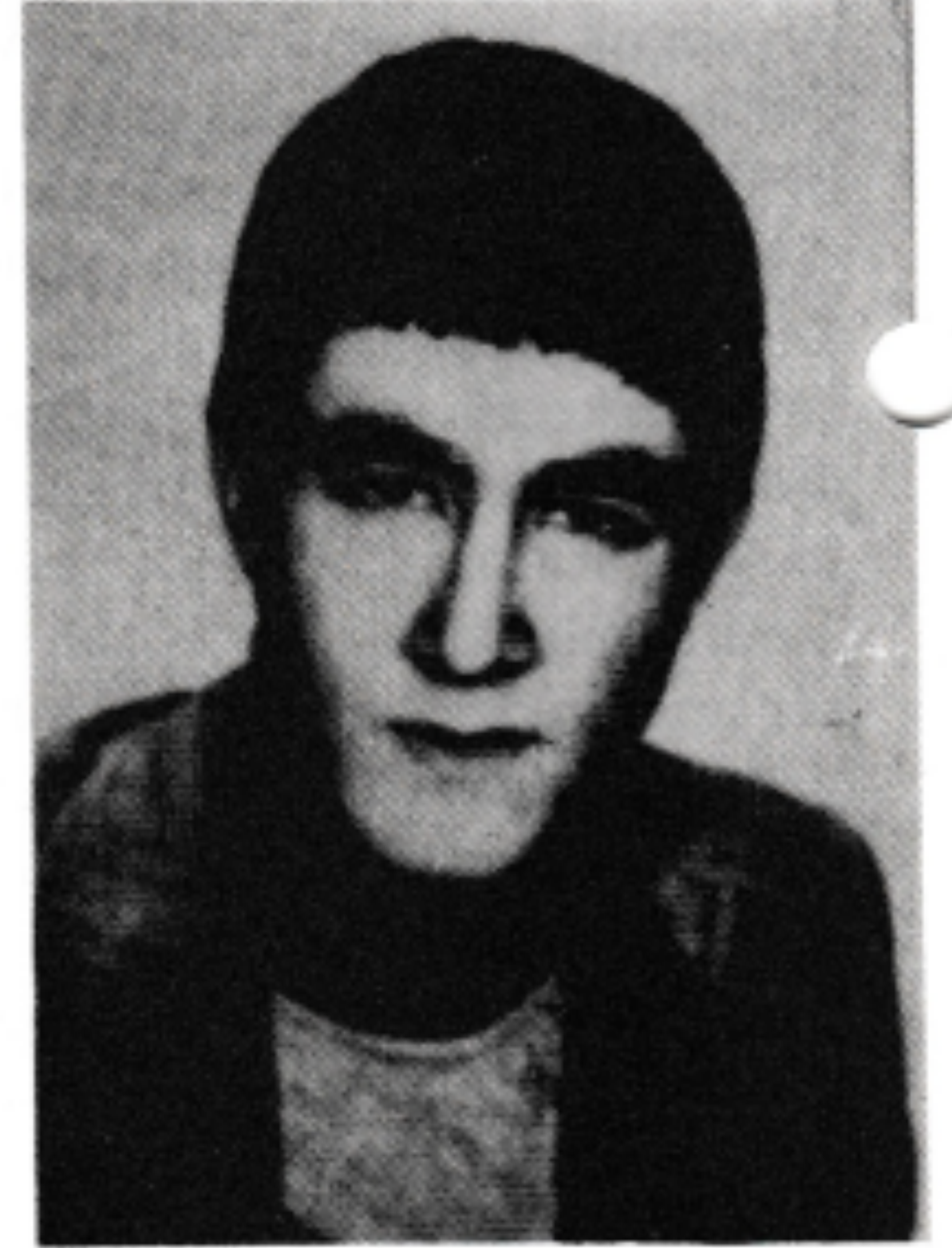
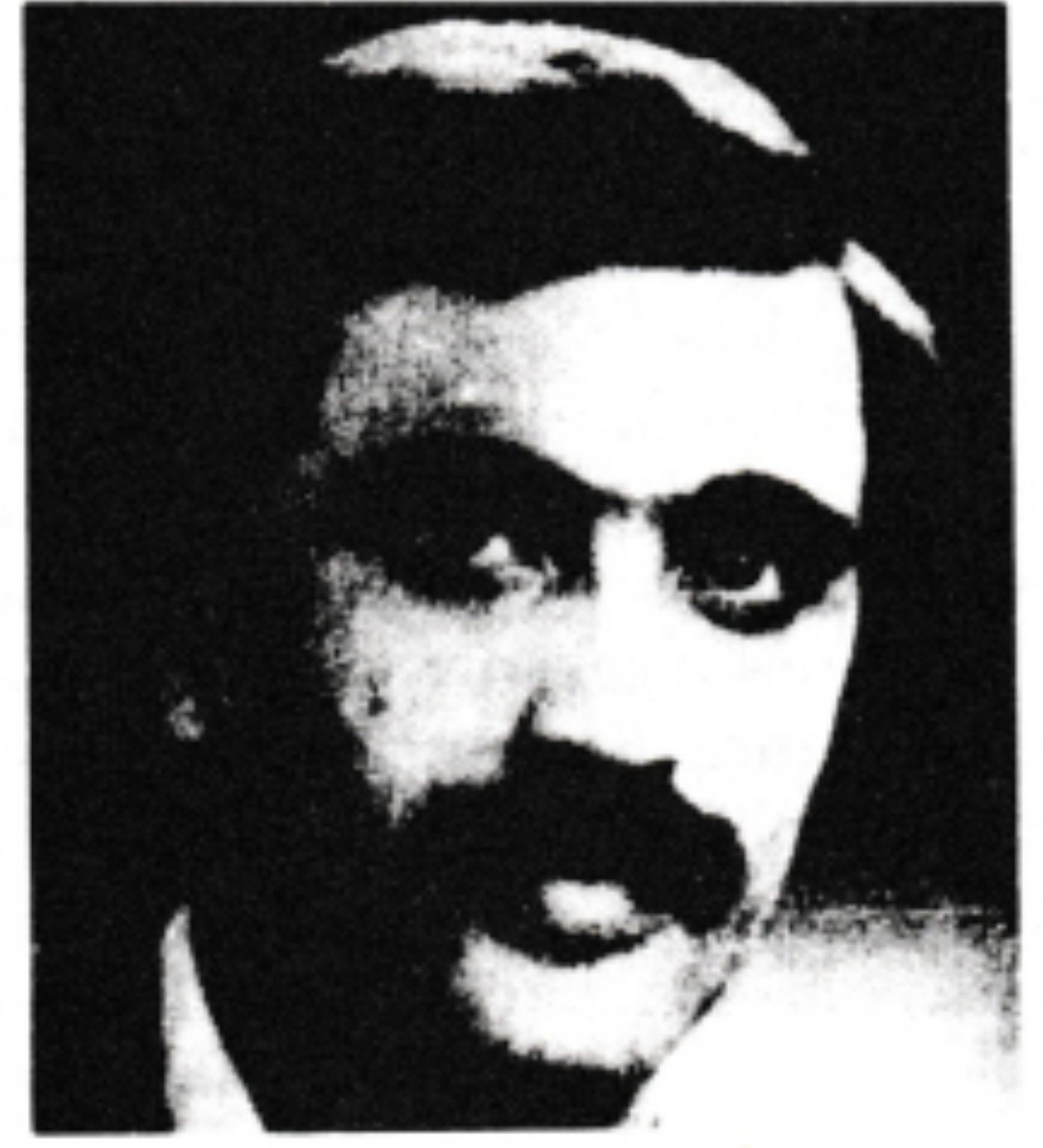
III. Konferansla bunlara gerekli cevaplar verilmiştir. Görev cevapların mantığına derinden vakıf olmak, mücadeleyi yükseltmektir. Komünizm için mücadelede ikircikli tutuma götüren, yaklaşımlar sadece M-L-MZD çizgisi kullanılarak deşifre edilebilir. Parti ve devrimci kitlelerin harekete geçirilerek bu sorunların üstesinden gelmeleri ancak bu yolla mümkün olabilir. Aksi halde burjuva liberalizmine, sağ oportünizme, revizyonizme karşı mücadele sadece tatmin aracı ve jimnastik olmaktan öteye gidemez.

Meseleleri iktisadi, siyasi, ideolojik, sınıfsal kaynakları temelinde ele almaktan yoksun bazıları, sorunları kişisel ele almayı o kadar uçaştırmışlardır ki, bunu görmek hiçte zor değildir. I. Yenilgiyi İK'nın "ölümüne", II. Yenilgiyi S. Cihan'ın "Ölümü"ne bağlayanlar, yeni bir önder yoldaşın "ölümü" ile III. Yenilginin de mutlak kaçınılmaz olduğuna şimdiden imzayı basmışlardır. Ve yine böyle basit yaklaşım sahipleri sergiledikleri mantıklarıyla, çeşitli sonuçları, tarihsel koşullar, sınıflar arası güç dengesi, siyasi, ideolojik vb. gibi meseleler bağintısında değil, işleri tesadüf, şu veya bu yoldaşın şahsi durumu şeklindeki izahlarıyla ele aldıklarını bariz bir şekilde ortaya koymaktadırlar. 7 delege ve 2 savaşçı yoldaşın imhasıyla sonuçlanan gelişmeyi değerlendiren yaklaşımlarda, olayı bir yoldaşın bilmem ne için "bir köye gitmesine" bağlayan tahlillerle ortaya konulan yüzeysel, sığ bakış açısı diğer taraftan inkarcılıktan da sıyrılamamaktadır. İK dışında PDA'dan ayrılan hiçbir yoldaşın "TİİKP" siyasetinden kopmadığını, sadece örgütsel olarak İK önderliğindeki DABK'a bir geçişin sözkonusu olduğu şeklindeki mantıkla aslında, TKP/ML'nin parti olmadığı, İK etrafında ve onun önderliğinde toplanmış kadro ve savaşçıların esasta "PDA neferleri" olduğunun yolunu düşeyenler, İK sonrası TKP/ML'nin "revizyonist, oportünist" olduğu propagandasına objektif olarak soyunmuş konumda bulunuyorlar. Fakat böyle çıkışların doğru yerlere götürmeyeceğini bir kez daha belirtmek istiyoruz.

'Ekonomik-demokratik bilinç, daha sonra devrimci bilinç', 'Devrimci bilinç ancak acil sorunlar savunularak taşınabilir' şekilli artık kütüğü çoktan okunmuş, "aşamalı bilinçlendirme" bayrağına bir yanıyla el uzatıp, diğer yandan sağ oportünizme-reformizme karşı mücadele çılgınlıkları atmanın ne olabileceğini partimiz defalarca mahkum etmiştir. İK'cılık-Maoculuk bedevadan olmaz derken boşa konuşmuyoruz. Bu meseleler daha sonra ayrıntılarıyla ele alınacak kimin hangi mevzide durduğu daha berrak açığa çıkarılacaktır.

Yoldaş İK önderliğindeki partimizin esas olarak objektif olan I. yenilgisi ve ardından buna eklenen esasta sağ oportünizmin kaynaklık ettiği II. Yenilgi, UKH'nın, Mao'nun kızıl Çin'ini kaybetmesiyle aldığı ve yine esas olarak objektif olan yenilgisi bunun ardından gündeme gelen gelişmeler (E. Hoca'cı ihanet ve saldırı gibi), M-L-MZD bilimini sorgulayan, ona kuşku ile bakan ikircikli tutumlara, beslenebilecekleri güçlü bir zemin yaratmıştır. UKH'nın zayıflığı vb. ile de birleşince Troçkizm, modern revizyonizmin çeşitli türevleri uç vermeye devam etmiştir. Ülkemizde devrimci hareketin yenilgisi ve 12 Eylül'le birlikte devrimci durum ve dalgadaki geriye gidiş olgusu (1983'lere kadar) M-L-MZD biliminin sorgulama kürsüsüne alınarak, yeni kimlik arayışlarına yönelenlere avantaj sağlamıştır. Ülkemiz genel yapısının sonucu olarak nicel bir çoğunluk durumu gösteren proletarya dışı katmanlar (küçük burjuvazi gibi) ve bunların eğilimlerinin sözkonusu tarihsel süreçte atağa geçmesinin objektif koşulları da hesaba katılmalıdır. Önümüzdeki sayılarda genişçe izah etmeye çalışacağımız bu ve benzeri sorunlar yerine, işi teknik, cesaret, cesaretsizlik olarak ela alan yaklaşımların bir yere götürmeyeceği gösterilecektir.

Proletaryanın devrimci savaşının ve onun ülkemiz özgülündeki biçimi köylü gerilla mücadelesinin neden sağlıklı bir şekilde örgütlenip, yaygınlaştırılmadığı, partimizin kızıl güzergahındaki yürüyüşü ortadan kaldırmaya gücü yetmemesine rağmen bazı oportünist-tasfiyecilerle (I. Konferansta taşınanlar gibi) onun nasıl sakatlandığı ve bunun nelere yol açtığı daha geniş ele alınacaktır. III. Konferans bu sorunların nedenlerine parmak basmıştır. Türkiye devrimci hareketinin müddetler oldu da derler anlaşılacak ve işlenmek isteniyorsa III. Konferansın mantığına bütünleşmeye, aklı değil, gerçe-

MONOLOG

—H. H. Erdoğan'ın anısına—

Otuz yaşını görmek isterdim
 Düşmeden
 Düşman eline
 Şimdi toprak oluşuma bakmayın
 Hala aşığım hayata
 Daha da tutkunum o yüce davaya
 Elektrik değdiğinde, tenimi yaktı
 Falakada şişti etlerim
 İçimi sallayan kum torbasıyla...
 Ama
 Sızlarken kollarım askıda,
 Gönlüm partideydi kavgada
 Dediler:
 "Direnme yazıktır gençliğine,
 Biz biliyoruz, doğruyla sen de..."
 Sizi kahbeler, riyakarlar...
 Komünist olduğumsa bildiğiniz eğer,
 Ben haykırıyorum onu, gururla!
 Partiyse bildiğiniz eğer,
 Bilirsiniz elbet, O'dur sizin celladınız!
 Canlarım, yoldaşlarımsa istediğiniz
 Halkımın gözlerine bakın
 Birer birer göreceksiniz onları!
 Bakın
 İşte çirpiniyorlar
 Susuz kalan balık gibi!
 Direnen ben değilim, onlar
 Yürüdükçe partim iktidara.
 Can yoldaşlarım,
 Nasıl ki ilk değilsem topraktaki,
 Bilirsiniz
 Sonuncusu da değilim.
 Ama daha da bileyin bilincinizi,
 Çok, daha çok, daha da çok...
 Biliyorsunuz ki
 Bu kavga en sonuncu
 kavgamızdır artık!

Cumali

4 Kasım 1984/İstanbul

ten özü ile silahlanmaya büyük değer verilmelidir! Başlı başına ele alıp nedenlerini bütün yönleriyle ortaya koymak değil, sadece bir iki yönüyle (ve o da genel anlamda) işaret etmeye çalıştığımız bu sorunlara nasıl bakılması gerektiğini, III. Konferansımız'ın, Türkiye devrimci hareketi ve özel olarak partimizin 12 Eylül döneminde aldığı yenilginin, ayrıca 12 Mart dönemindeki partimizin objektif, devrimci hareketin subjektif yenilgisinin sebeplerini vs. konu alan yaklaşımlarında kavrayabiliriz.

Yazımızı uzatmaması açısından, şimdilik yeniden ele almadığımız bu yaklaşımları herkesin büyük titizlikle incelemesi ve sorunların aldedilmesinde sergilenen mantıkla birleşilmesinin önemini belirtiyoruz! Devrimi ilerletmek başka türlü mümkün değildir!

ŞEHİTLERİMİZİN ANISINA LAYIK OLALIM!

Şehitlerimizin anısına sahip çıkmak, yaşatmak ciddi bir çizgi sorunudur. Bunun basit gösteriler derekesine düşürülmesine için verilmemelidir.

Şehitlerin anısı Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi ve onun ülkemizdeki anlamı önderimiz yoldaş İbrahim Kaypakkaya'nın ortaya koyduğu çizginin gerçek savaşçıları olarak yaşatılabilir. Temel halka budur.

Onları hamasi soyut nutuklarla, içi boş kuru saygı ile değil, devrim, sosyalizm, komünizm kavgasını ilerletme, zaferi yakınlaştırma temelinde anılarına gerçek anlamda bağlı olabiliriz. Temel olan bu çizgi sorunu çözülmeden herşeyi yerli yerine oturtabilmek mümkün olmaz. Şehitleri anmada, esas halka kavranmadan atılacak nutuklar hiçbirşeydir.

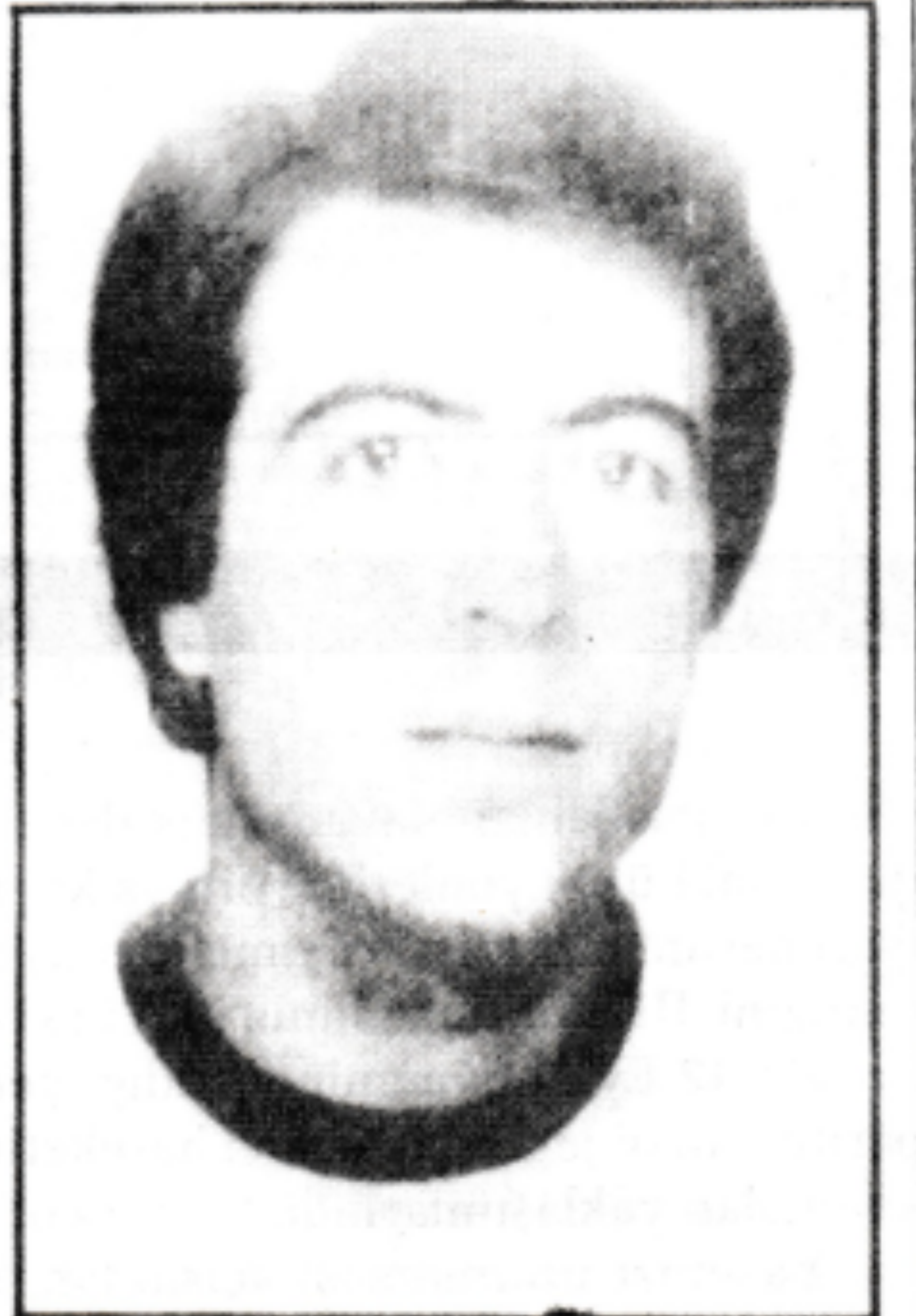
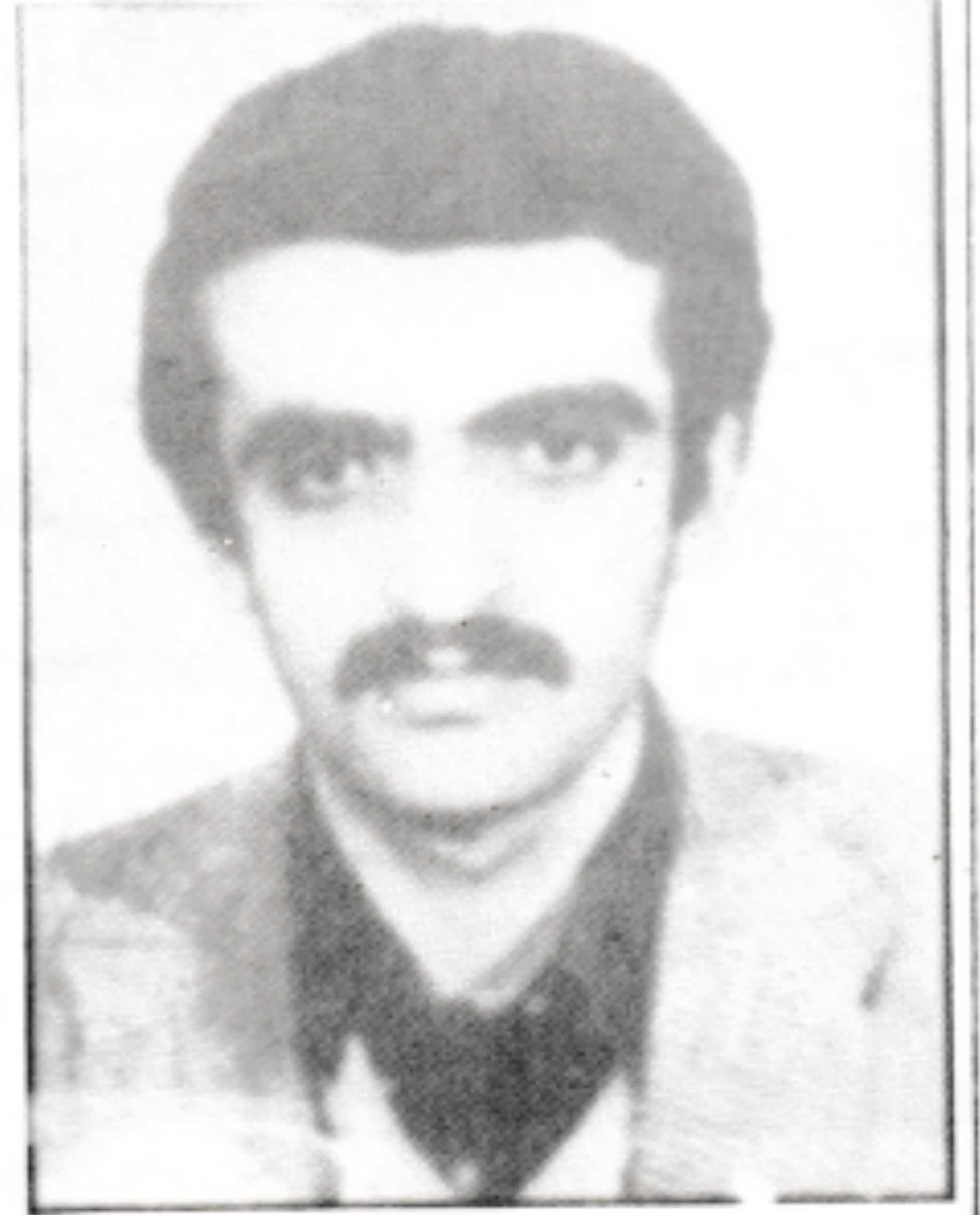
Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi bilimi ve onun ülkemiz özgülünde İbrahim Kaypakkaya'nın çizgisi temelinde kazandığı anlama sıkışıkya sarılmadan, geliştirilmeden, baransızlıklarımıza yol açan her cinsten anti-ML düşünce sisteminin derin siyasi, ideolojik kökleri deşifre edilip, bunların altilmesi için parti ve devrimci kitlelerin canlı seferberliği sağlanmadan şehitlerimizin davasını ilerletebilmek nasıl mümkün olabilir?

Partimizin başarı ve başarısızlıklarının tümünden sorumluluk duymalıyız. Başarıları sahiplenip, "başarısızlıkları öksüz bırakmak" doğru tutum değildir. Parti; üyelerini, savaşçıları, partiden kolektif sorumluluk duyan şekilde eğitmedikçe, parti sorunlarına benim sorumlularım diyen, çözümüne kafa yoran, çözüm doğrultusundaki pratiğe aktif olarak katılan siyasi hayatın tam göbeğinde olan aktif savaşçıları nasıl yetiştirebilir? 'Beni ilgilendirmez, yapanlar temizlesin' şeklindeki kötü ünlü ben-sen jimnastiğini, sorunların şahsileştirilmesi mantığı nasıl defedilebilir?

Parti sorunlarının muhasebesini doğru temelde yapmış III. Konferansımız'ın gösterdiği yolda ilerlemeliyiz. Sorunların, hataların büyüklüğü hiç kimsenin gözünü korkutmamalı, umutsuzluğa meydan verilmemelidir. Parti III. konferansının, sorunların çözümüne ilişkin işareret ettiği çizgi kavranırsa çok büyük görülen problemlerin aşılmasının hiçte zor olmadığı anlaşılır. Siyasi-ideolojik dertlerin kaynağı gösterilmiştir. Burjuva düşünce tarzına ve onun emrindeki yöntemlere değil, M-L-MZD bilimine sarılırsa işin halli zor olmayacaktır.

III. Konferansımız bir kez daha tasdik etmiştir ki;

Yarı-feodal, yarı-sömürge iktisadi siyasi yapıya sahip ülkemizde, Marksist-Leninist kesintisiz aşamalı devrim teorisi, demokratik halk devrimi süreci içinde olduğumuzu dayatmaktadır. Mevcut çelişmeler karmaşığının diyalektik-materyalist görüş açısıyla gerçek bir analizi yapıldığında görülecektir ki, ülkemizde feodalizmle geniş halk kitleleri arasındaki çelişme diğer bütün çelişmeler üzerinde tayin edici rol oynayan, süreci yönlendiren başçelişme durumundadır. Bizzat bu baş çelişmenin doğrudan sonucu olarak da gündeme gelen ve özü toprak devrimi olan demokratik halk devrimi mücadelesinin temel hedefleri emperyalizm-feodalizm-komprador kapitalizmdir. Demokratik halk iktidarı, sosyalizm, komünizm için mücadelenin içinde bulunduğumuz süreçte birinci devrimci görevi olan yarı-feodal mücadeleye, aynı

zamanda anti-emperyalist mücadele ile de kopmaz bir bağlılık göstermektedir. Anti-feodal, anti-emperyalist olan bu mücadele aynı zamanda demokratik halk devriminin zaferiyle altilmesi mümkün olabilecek faşizme karşı mücadelenin muhtevasıyla da çakışmaktadır. Proletarya öncülüğünün tesisi, ve halk savaşı yolunun izlenmesi ile yeni demokratik devrimin zaferi güvence altına alınabilir. Ülkemizin iktisadi siyasi objektivitesinin izlenmesi gereken zorunlu bir yol olarak gündeme getirdiği halk savaşı gerçeği, KP' sine kırsal alanlarda çalışmayı temel alma, buralarda birinci derecede yoksul köylüler olmak üzere, orta köylülere dayanıp, yine ülkemiz gerçekliğinin dayattığı esas mücadele biçimi olan silahlı mücadeleyi kararlılıkla sürdürmeyi ve içinde bulunduğumuz aşamada bu mücadelenin esas şekli olan köylü gerilla savaşı yükseltmeyi emretmektedir. Şehirlerin kırlardan kuşatılması, kırlarda kızıl siyasi iktidarlar yaratılması ve bu yolla parça parça oluşturulacak kızıl iktidar mevzileriyle burjuva iktidarın yerle bir edilmesi, ülke çapında iktidarın fethedilmesi perspektifi temelinde yürütülmesi gereken silahlı mücadele içerisinde adım adım inşası derinleştirilebilecek KP' si ve halk ordusu proletaryanın devrimdeki en büyük stratejik silahlarıdır. Bir başka stratejik silah olan birleşik cephe' de yine uzun süreli halk savaşı içerisinde proletaryanın güçlü bir alternatif haline gelmesiyle gerçekleştirilebilecektir. **Parti-Ordu** ve işçi sınıfı önderliğinde işçi-köylü temel ittifakı üzerinde yükselen küçük burjuvazi ve milli burjuvzinin devrimci kanadını da kapsayan **birleşik cephe** devrim için hiçbir şekilde vazgeçilmesi mümkün olmayan başlıca üç stratejik silahtır. Bu silahlara sahip olmadan bugün için asgari temel stratejik sloganımız olan Demokratik Halk İktidarının gerçek halini alması mümkün değildir.

Demokratik Halk Devrimi'nin zaferi, proletarya önderliğinde Demokratik Halk İktidarı'nın tesisi herşeyin halli değil, asgari hedeflerimizin gerçekleştirilmiş olmasını ifade eder. İşi burayla sınırlayanlar hiçbir şekilde komünist olamazlar! Partimizin perspektifi açıktır. Biz DHD' de çakılıp kalan bu açıdan da burjuva demokratik ufku aşamayan ve sonuç itibarıyla kapitalizme teslim olması kaçınılmaz olanların yolunu kesin kes reddediyoruz. Biz durmaksızın sosyalizme, komünizme yürümek istiyoruz. Bu görev hiçbir şekilde ertelenemez. Biz DHD' ni sosyalizm ve komünizm için mücadelenin ülkemiz açısından görevlerinin yerine getirilmesinin kaçınılmaz durağı olarak görüyoruz. Kapitalizm ile komünizm işin arasında sadece bir geçiş aşaması olan sosyalizm de bizim açımızdan işin tamamlanması anlamına gelmiyor. Aksine proletarya diktatörlüğünün tekabül ettiği bütün sosyalizm dönemi boyunca, proletarya iktidarı altında burjuvaziye karşı, devrimin sürdürülmesi komünist devrimci bilimin yeni nitel bir aşaması olan Mao Zedung Düşüncesi'nin projektörlerinin aydınlattığı Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin parlak dersleri temelinde komünizme kadar proletarya ile burjuvazi arasındaki amansız savaşa hazır olunması, gereklerinin yerine getirilmesini diğer bütün şeylerden **daha önemli**, komünist devrimci olmanın tayinedici ölçütü olarak görüyoruz.

Çok genel unsurlarıyla formüle ettiğimiz bu düşünceler şehitlerimizin kızıl kanlarını dökmeye, canını seve seve vermede tereddüt göstermediği fikirlerdir. Dünya çapında komünizmin gerçekleştirilmesinin silahı olan proleter dünya devriminin "bana yüklediği, benim payıma düşen görevlerin icraası" mantığıyla ele alınan Yeni Demokratik Devrim mücadelesi tıpkı şehitlerimiz gibi kavranmaz ve o temelde yürünmezse, ne proletarya enternasyonalizmi ve ne de onun savaşçılarının ruhu takip edilebilir!

Şehitlerimizi yücelten-abideleştiren düşünceler herkesin ortak malı olmaz. Onların düşüncelerinin gerçek içeriğini boşaltıp her cinsten liberal burjuva tasfiyeci vb. için kabul edilebilir hale sokmaya çalışanların yolu ile şehitlerin yolu kesin kes ayrıştırılmak zorundadır. Bu kalın çizgi çekilmezse şehitlerimizin yüce anısı gerçek anlamda yaşatılamaz.

Şehitlerimizin anısına layık olmak aynı zamanda zorlukların problemlerin üzerine M-L-MZD bilimi ve bu bilimin öngördüğü yöntemleri kullanarak cesaretle yürümek demektir. Siyasal sahnede boy vermeye devrimden her türden burjuva kuyrukçuluğuna burjuva parlamenterist ahmaklığa komünist devrimci çalışma tarzının bir parçası olarak yürütülmesi gereken aktif silahlı mücadele çizgisine karşı zeminin savaşa devam eden, kendi için derinleşen

me kitle hareketini geriden takip etmeyi salık veren, toprak devrimi ve zaferinin güvencesi olan halk savaşı yoluna dudak büküp sözümona güncelliğe dönme adına reformcu, sınıf işbirlikçisi, sosyal şoven, revizyonist hatlarını yutturmaya çalışan akımların aktif siyasi-ideolojik mücadele ve devrimci pratikle açığa çıkarılması hiçbir şekilde gözden kaçırılmamalıdır.

Legal mücadele ve örgütlenmeleri stratejiyi güçlendirmenin, esas olan ihtilalci illegal parti ve onun önderliğindeki ordu örgütlenmesinin emrine sokulmasının bir aracı olarak değil de legalizme, amatörlüğe, kuyrukçuluğa sevdalanmanın erdem olarak gösterilmesi uğraşı içinde olan burjuva liberal tasfiyeci rüzgarı her sahada silip süpürme mücadelesini biran olsun unutmamalıyız.

İzlenmesi gereken yol açıktır! HALK SAVAŞI... Herşey onun emrinde, onu destekleyecek geliştirecek şekilde ele alınmalıdır. Herkes ve herşey onun ihtiyaçlarının karşılanması (siyasi-ideolojik, örgütsel-pratik alanlarda) yönünde kendisini şekillendirmelidir. Hayatın zenginliğine, hareketin dinamizmine vakıf olmalı, bütün araçları temeli destekler şekilde kullanmayı reddetmeksizin insiyatif ve yaratıcılığımızı sürekli ilerletmeliyiz. Gelişmenin sınırı ve "ancak bu kadar" denilebilecek bir noktası yoktur. Kendimizi her cephede ilerletmeye itina göstermeliyiz. Zeki Uygun, Kazım Çelik, Ali Mete gibi yüzlerce parti şehidimizin şahsında parlak şekilde sembolleşen "sade yaşama, sıkı çalışma" prensibine bağlı kalalım!

Hüseyin Tosun, Rıza Sökmen, Hıdır Aykır, Orhan Bakır, Ali Uçar, Nihat Topuzoğlu, Haydar Aslan ve daha nice yoldaşlarımızın her türden sağcılığa karşı mücadelenin gerçek yolu olarak gösterdikleri ihtilalci kitle çizgisi bayrağını yükseklerde tutmaya devam etmeli, ileri devrimci kitlelere, kırsal alanlarda saçından tırnağına kadar sınıf düşmanlarına karşı kinle dopdolu yoksul köylülere dayanma, kuru olan yerlerde silahlı mücadele ateşini daha hızlı körüklemeye, diğer bölgelerin harekete geçirilmesinde bunun yaratacağı atmosferin önemini görmeliyiz. Silahlı mücadele kitle mücadelesini ilerletmenin ülkemiz açısından temel yolu olduğu için bizim açımızdan anlamlıdır. Ve böyle ele alınmalıdır. Ülkemizde bütün kitlelere veya en azından çoğunluğuna hükmedilebileceği, onları örgütleyip harekete geçirilebileceği veya onların bizzat silahlı mücadeleye sarılır hale gelebileceği dönem gelmeden silahlı mücadeleye başlanmamalı diyen kafa revizyonist bir kafadır! Bu kafa siyasetin tesbitinde ileri kitleler yerine en geri olanını esas alan ve onların gerivasat yapısına kendisini uyduran (onları ilerleten o durumdan çekmeye çalışan değil) ve ömrü billah silahlı mücadeleye cüret edemeyecek bir kafadır.

Şehitlerimiz gibi halk savaşı mücadelesinde ileri bölgelerin ileri kitlelerine dayanmayı ve onlarla birleşmeyi temel alma, orta unsurları geliştirme, geride kalanları enazından tarafsızlaştırmaya çalışmayı komünist devrimci faaliyetimizin temel prensibi haline getirelim. Mücadelede geri ve orta kitleleri dikkate almayı reddetmeksizin her zaman ileri kitlelerin başında olma zorunludur. Aksi halde oportünizmin yoluna giriş kaçınılmazdır.

Köylük alanlardaki çalışmalarda özellikle Kürdistan'da feodalizme, komprador kapitalizme, emperyalizme karşı mücadelede en ateşli güç olan (proletarya öncülüğünde) yoksul köylülere yönelmeye özel itina gösterilmelidir.

Komünist partisi önderliğindeki mücadeleye en büyük yatkınlığı gösterecek bu kesimin yerel ve merkezi otoriteye karşı mücadelenin ön saflarına yerleştirilmesi için azami dikkat gösterilmelidir. Kırsal alanlarda tarım proletaryası ve yoksul köylülerle birleşmenin özel önemini göremeyenler, devrim sorununu da tam olarak anlayamıyorlar. Köy parti komiteleri ve onların öncülüğünde silahlı mücadele müfrezelerinin yaratılmasında en büyük kaynak olan bu kesimler içindeki çalışmada, diğer kesimlere nazaran daha fazla yoğunlaşmak, birinci derecede onlara dayanarak, onların organize edilip, harekete geçirilmesini sağlayarak, diğer kesimleri ilerletebiliriz. Açıktır ki bu sorunu "işçilik", "yoksul köylücülük" gibi özel bir eğilim ve slogan haline getiren oportünist-revizyonist anlayışlarla araya kalın çizgi çekmesini de bilmeliyiz. Proletaryanın, bütün sınıf ve tabakalara gitmesi ve geniş siyasal teşhir kampanyaları vasıtasıyla onları aydınlatması, işçi sınıfının dikkatini sırf işçi sınıfı veya yoksul köylülerin dikkatini yalnızca yoksul köylülük üzerinde yoğunlaştıran onları toplun aydınlatması, aydınlanma mücadelesinde en önemli

karşı duyarsız kalmaya hapseden, baskı ve sömürünün her türüne tepki gösterme şeklinde eğitmeyen anlayışlara en ufak bir prim vermeyerek çalışma içinde olması gereklidir. Devrimci kitle çizgisi temelinde kitleler sorunu ele alınırken, kitlelerin ileri-orta-geri kesimlerinin titizlikle ayrıştırılması, ileri kitlelerin başında ve onlara dayanarak orta kitleleri kazanmak geri kesimi en azından tarafsızlaştırma bağintısında yukarıda işaret ettiğimiz gerçekler temelinde hareket etmeli, silahlı köylü savaşında bunun gereklerinin yerine getirilmesine çalışmalıyız.

Devrimci savaşın bizim gibi ülkelerde aldığı, zorunlu biçim olan uzun süreli uzatmalı karakteri kavranmalı, kolay başarı hayallerine asla meydan verilmemelidir. Halk ordusunun önemi bilinçte tutulmalı, güçlendirilmesi, inşasının mütamediyen derinleştirilerek sürdürülmesinin aciliyeti kavranmalıdır. Bu konuda kayıtsızlık, ertelemecilik insanı trajedi-hüsrarla biten sondan kurtarmayacaktır.

Komprador-feodal egemenlik aracı olan Türk Faşist Diktatörlüğüne karşı mücadelede amatörlük partiyi ciddi şekilde tehdit eden kötü bir hastalıktır. Proletaryanın yürüttüğü devrimci mücadeleye karşı devletin önemli silahları olarak devreye sokulan ordu ve siyasi polise karşı Lenin'in deyimiyile "deneyimsiz sakar" hareket tarzı amatörlüğün en rezil olanıdır. Siyasal polise karşı mücadelede sanatında deneyimli usta ve profesyonel ihtilalci kadrolara sahip olmadan düşmanı yenmek zordur.

Ordu ve siyasi polise burjuva devlete karşı mücadelede onların yürüttüğü anti-komünist, anti-devrimci mücadele planını, bu planın uygulanmasında kullandıkları yöntemlerin kavranması ve boşa çıkarılması yönünde etkin yaratıcı komünist mücadele ve yöntemlere sahip olunması büyük önem taşır. Şüphesiz herşeyde olduğu gibi bu sorunda da çizgi sorunu temel halkadır. İşin üstesinden gelmenin anahtarı herşeyde olduğu gibi bu sorunun çözümünde de muktedir olan Marksist-Leninist çizgiye sahip olmaktır. Yaratıcılığı, başarılması zor görünenin başarılması kolaylığını, güçlü inanç ve morali yaratma (ki bunlar çok önemlidir) ancak M-L-MZD sayesinde mümkün olabilir. Mücadelede klasik ve açığa çıkmış yöntemler ve araçlarla yetinmemek önemli bir diğer sorundur. Yeni araçlar, yöntemler yaratmak kafa yormak, komünist devrimci çalışma tarzı üzerinde yükselirken ve bu öze birinci derecede önem verirken, çalışmanın şeklini, sürekli en etkin mücadele yürütmeye, karşı planları, örülmüş tuzakları boşa çıkarmaya yarayacak tarzda biçimlendirmesini bilmeliyiz. Devletin istihbarat kurumlarının vb. faaliyetlerine karşı uyanık olunmalı genel olarak devlet ve özel olarakta siyasi polis ve ordu istihbarat kurumlarının örgütlenmesine darbeler vurma, dağıtma, rahatça genişlemesine fırsat tanımama mücadelesi gevşetilmemelidir.

Devrim mücadelesinde, karşı bilgi toplama, bunları merkezileştirme, karşı istihbarat çalışmaları ciddi bir örgütlenme işi olarak mutlaka ele alınmak zorundadır.

Şehitlerimizin mücadelesine layık olmak, burjuva devlet cihazının önemli kurumlarından biri olan siyasi polise karşı mücadelede ustalaşmak bu sorunu basite almamak en basit bir hatanın partiye, halka, devrime getirdiği zararı telakki edip, alabildiğince ML ilkelere sarılmak, gevşememek, örgütlenme ve çalışma tarzımızı ML temelde sürekli daha sağlıklı hale getirmeye çalışmak bu konularda düşülen hatalardan öğrenmek, bu hataların devamına göz yummamakla da doğrudan ilişkilidir.

Her sahada kazanmak, düşmanı yenmek, altetmek, komünist devrimci direnişten taviz vermemek, tereddüt göstermemek, teslimiyet, karamsarlık tanımamak, bilinçli yaşamın tek yolu olan direnmek, şehitlerimizin takip etmemiz gereken emirleridir.

İşkencede tek yol olan "Ser ver Sır verme", mahkemeleri "Komünizm davasının savunma kürsüleri haline getir", cezaevlerin de "komünist direniş bayrağını sürekli yükselt", dışarıda "bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm, ve komünizm için tüfekleri daha yoğun konuşur", "hayatın her kesitinde devrimci proletaryanın sesini yükselt", "bilinçli yaşamak için gerektiğinde tereddütsüzce ölmesini bil" gibi daha nice sembole layık olalım. İbrahim'lerin, A. Rıza Boyoğlu'ların, M. Kemal Yılmaz, Zeki Şerit, İsmail Hanoğlu, Hasan Hakkı Erdoğan, İbrahim Polat, Raci Yılmaz, Serhatin Doğan, Melek Yakar, Kâmile Öztürk, Haydar Çakır'ın gibi devrimci emellerimizin ne kadar layık

ilerleyelim!

Halkın gerçek kurtuluş mücadelesine bağlılığın en yüce kıstası olan halk için ölmeye hazır olma, hiçbir fedakarlıktan kaçınmama, Behzat Firik yoldaşlar gibi düşman bizi ateşte diri diri yaksa da, komünizm davasında taviz vermeme geleneği üzerinde yükselimiz!

Şehitlerimizin her türlü dar kişisel çıkarları bir kenara itip, devrimin komünizmin çıkarlarıyla güçlü şekilde birleşme ruhundan sürekli öğrenmeli, partimiz saflarında sınıksız kenetlenerek komünizm yürüyüşümüzü kesin zafere kadar sürdürmeliyiz!

Kendimizi sürekli gözden geçirmeli, şehitlerimizin mantığıyla sürekli yenilemeli, hatalı olanı, bayatı atmada zerrece tereddüt göstermemeliyiz! Şehitlerimizin anısında geleceğin zaferle taçlanacağı gerçeğini görmeli, bilimsel bir inançla kararlılığımızı bilemeliyiz.

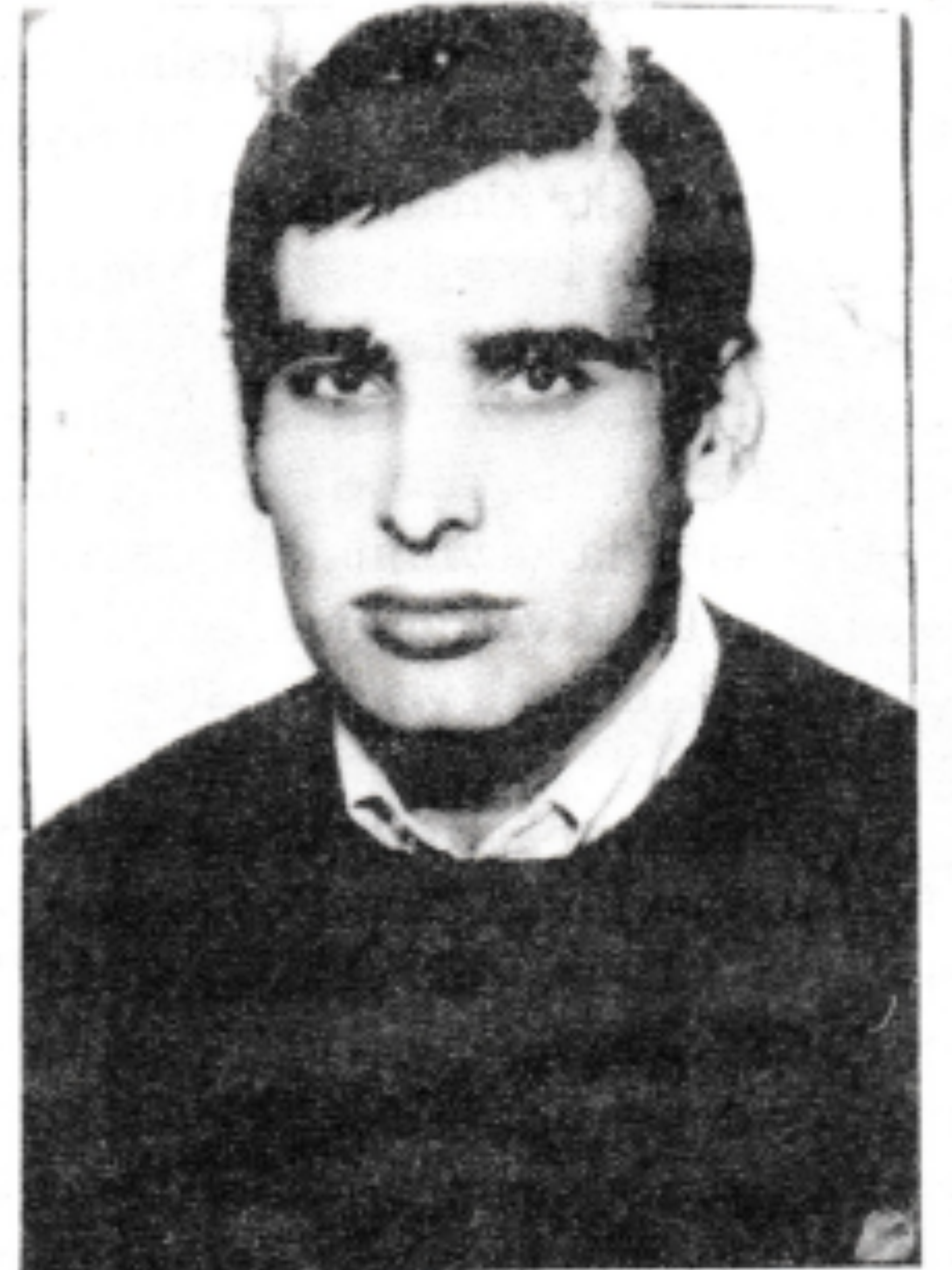
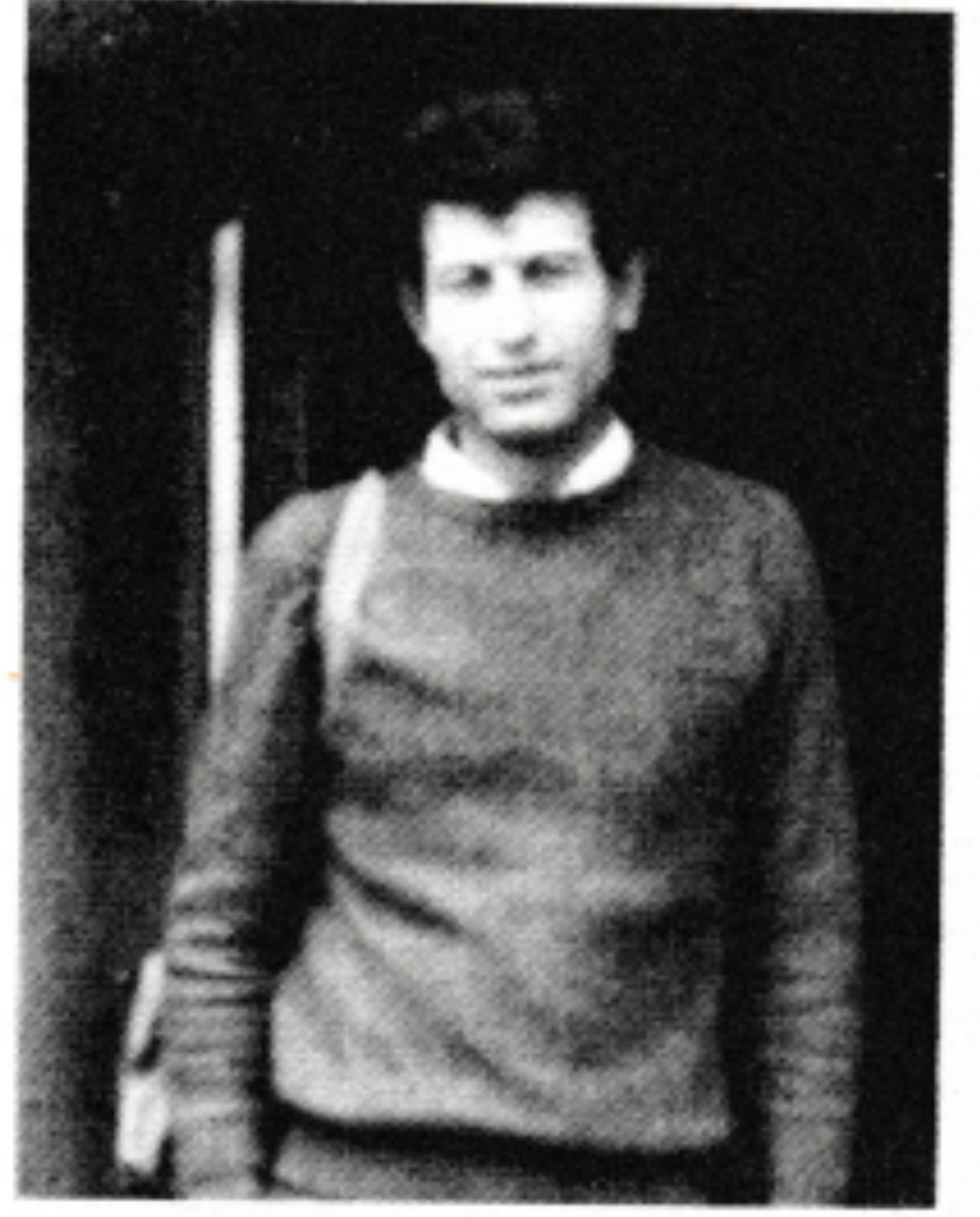
Anahtar rolü oynamasına temel olmasın rağmen M-L bir program ve stratejiyi pratiğe geçirmede doğru taktiklere sahip olmanın önemini de görmeli, toplumu ve hareketini durağan gören metafizik yaklaşımın tersine diyalektik-materyalist bir bakış açısıyla onun dinamiğini, canlılığını gelişme yönünü kavramak, "somut şartların somut tahlili" ilkesine sarılarak stratejiyi her somut durumda ustaca birleştirebilme yeteneğine sahip olmalıyız. Stratejinin başarısını yakınlaştırmada taktiğin önemi büyüktür. Tamamıyla stratejinin ve onun başarısının hizmetinde, emrinde olacak şekilde, ele alınması gereken taktikler sorununa önem verirken, taktiği, stratejinin yerine koyan, strateji açısından ne getirip götürdüğüne bakmadan taktik başarılar peşinde koşup onu her şey gören, stratejiyi süreç-süreç izlenen taktiklerin nicel bir toplamı olarak ele alan, planın programın önemini yadsıyan ekonomist anlayışlara karşı uyanık olunmalıdır. Programın hayata geçirilmesi, başarısının yakınlaştırılmasının araçlarından biri olarak kavranması gereken taktikler sorununda öznelciliğe dogmatizme karşı dururken, stratejiyi bulanıklaştıran, içeriğini boşaltan revizyonizme karşı da uyanıklık elden bırakılmamalıdır! III. Konferansımız, içinden geçtiğimiz dönemde izlenmesi gereken temkinli ilerleme, temkinli saldırı taktiğinin ne anlama geldiğine ve her alanda nasıl ele alınması gerektiğine isabetli olarak parmak basmıştır.

Şehitlerimize layık olmak parti stratejimizin emrinde ortaya konulmuş olan döneme ilişkin taktik politik hattımızın içeriğini derinden keşfetmek, gereklerini coşkuyla yerine getirmektir.

Partimiz TKP/ML diğer konular gibi Ulusal sorunda da en ileri teoriyle siyaset sahnesine çıktı. Marksist-Leninist tahlil ve çözüm yöntemiyle genel olarak ulusal sorun, özel olarak bu meselelerin Türkiye açısından merkezi noktası olan Kürt Ulusu'nun durumu, komünist-devrimci mücadelenin ne olduğuna gayet bilimsel cevaplar verdi. Her türden sosyal şovenizme, burjuva milliyetçiliğine hem doğru teorisi hem de devrimci pratiğiyle ağır darbeler vurdu.

Türk Hakim Sınıfları'nın başta ezilen Kürt Ulusu olmak üzere azınlık milliyetler üzerindeki milli baskıya, her türlü ulusal imtayazlara karşı tutarlı mücadele yolunun her milliyetten ülkemiz işçi sınıfının öncü örgütü olan KP'mizin kızıl sancağı altında kenetlenmekten geçeceğine işaret etti.

Kürt Ulusu'nun ayrılıp, ayrı devlet kurma hakkını kayıtsız şartsız savunarak böyle bir hakkın yalnızca hakim ulusun imtiyazı olduğu biçimindeki, açık, sinsî bütün şovenlerin yüzünü deşifre etti. Kürt Ulusu'nun ayrı devlet kurma hakkı her şart altında koşulsuz tanınıp savunulmadan demokrat dahi olunamayacağı gerçeğine kararlılıkla parmak basan partimiz bunda her cinsten bulanık ve ikircikli tutumun hakim ulus işçi ve emekçilerinin özgürlük mücadelesine de, aynı zamanda ihanet olduğunu ortaya koydu. "Başka ulusu ezen hiçbir ulusun özgür olamayacağı" parolasının gerçek özünü derinden keşfeden partimiz, hakim ulus milliyetçiliğine karşı mücadelenin birinci derecedeki önemini zaruretini açığa çıkardı. Ayrı devlet kurma hakkının, ulusun bizzat ayrılması demek olmadığını, bizzat ayrılma sorununda proleter tutumun böyle bir durumun "sosyal gelişme"nin, devrim, sosyalizm mücadelesinin menfaatleri açısından ele alınıp, yargılanmasını gerektirdiğini ortaya koydu. Her halükarda bizzat ayrılma proletaryanın menfaatleriyle çatışsa da ayrılmanın karşısına zor ve engel çıkarmanın komünist bir tutum olmadığını bağımsız siyasal proleter çözümlerinde gösterdiklerini, milliyetçi ezilen

ulusun iradesine de saygı gösterilmesinin tersi bir tutuma hiçbir şekilde prim verilmeyeceğini, birliğin zorla değil, tamamıyla her milliyetten işçi ve emekçilerin karşılıklı güveni ve gönüllülüğü üzerinde mümkün olabileceğini vurguladı. Ezilen Ulusların, özel olarak Kürt Ulusu'nun milli imtiyazlara yönelen mücadelesinin, ezilen milletin, milli hareketindeki demokratik muhtevasının kesin destekçisi olurken, milli hareketin başını çeken burjuva ve küçük toprak ağalarına karşı da ezilen ulus proletaryası ve emekçilerin mücadelesini yürütme görevini açıklıkla ilan etti. Partimiz birinci derecede hakim ulus şovenizmine karşı mücadeleye yönelirken ezilen ulus milliyetçiliği ve şeyhlerin, ağaların, burjuvaların kendi hükümlerleri için yürüttükleri mücadelenin muhtevasını da teşhir etmeyi saksaklamadı. Bütün milliyetlerden işçilerin ve ezilen hakların birliği prensibini temel alarak proletarya enternasyonalizminden zerrece taviz vermedi. Burjuva "çözüm" önerileri olan "kültürel, ulusal özerklik" safsatalarını reddetti.

Burjuva düzen içinde "otonomi" sevdasına düşmüşlerin bu "ünlü" çözüm önerilerinin, proletarya iktidarı altındaki çeşitli bölge sınırları, ekonomik sosyal koşullar, nüfusun milli bileşimi vb. temeli üzerinde tamamıyla mahalli nüfus tarafından tayin edilen "bölgesel özerklik", "demokratik, özerk, yerel, kendi kendisini yöneten bölgeler" şeklinde ifade edilen Leninist bakış açısıyla alakası yoktur. İnceltmişse olsa hiçbir burjuva çözüm Kürdistan'ın zoraki TC. sınırları içinde tutulması biçimindeki sosyal şoven yaklaşımı gizleyemez. Bu tür numaralar partimizin ortaya çıkışıyla birlikte deşifre edildi.

İnsanın insan tarafından sömürülmesine son verilmedikçe ve her ulusun kendi içindeki sınıf karşıtları kesin olarak ortadan kaldırılmadıkça, ulusal düşmanlıkların besleneceği toprağın şu veya bu seviyede varolacağı bilincinden hareket eden partimiz her tür ulusal, sosyal, sınıfsal ayrıcalığı tümünden silcek olan komünizm perspektifiyle her milliyetten işçileri, emekçileri proletarya sancağı altında toplanmaya çağırıyor, çağırıyor!

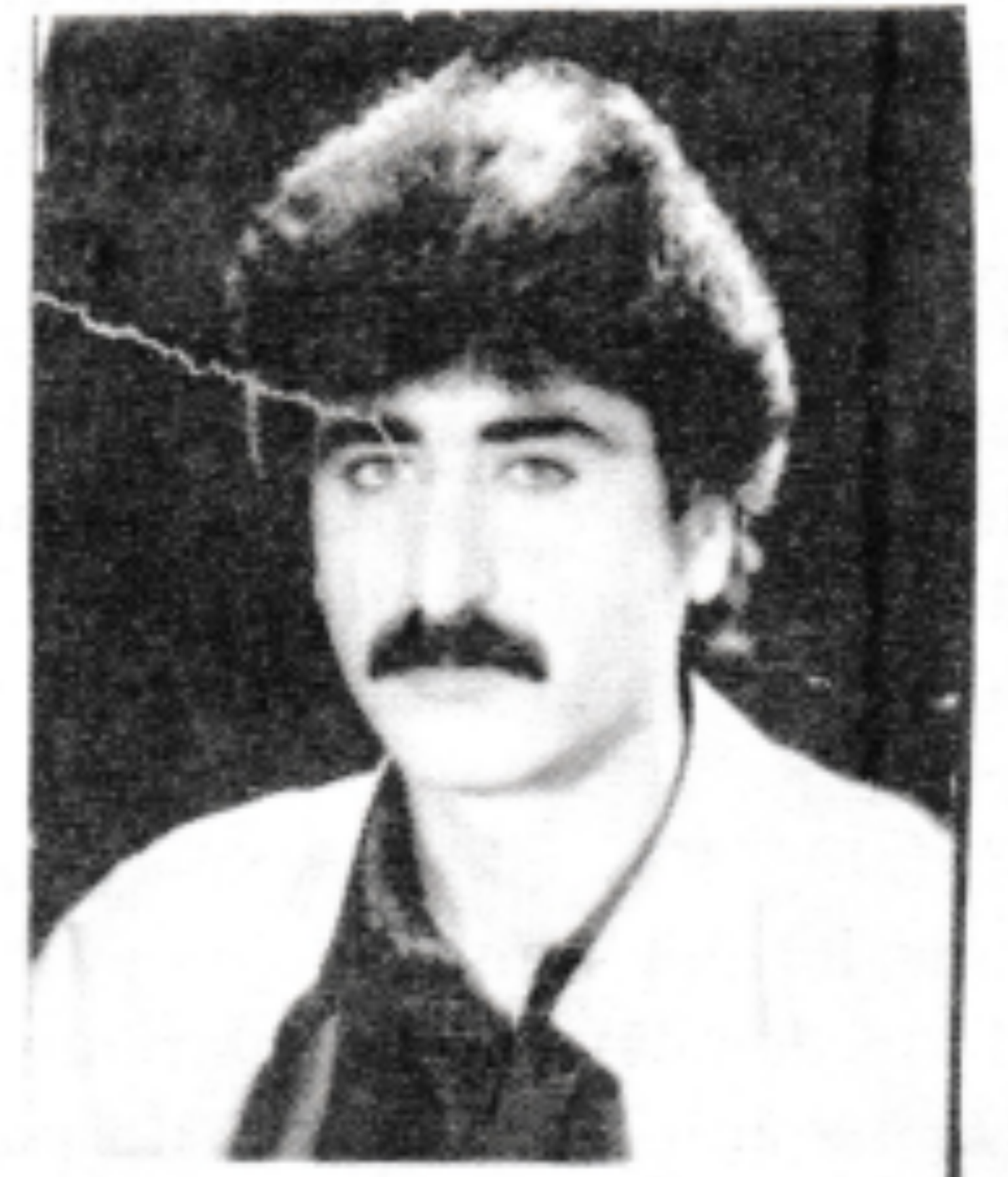
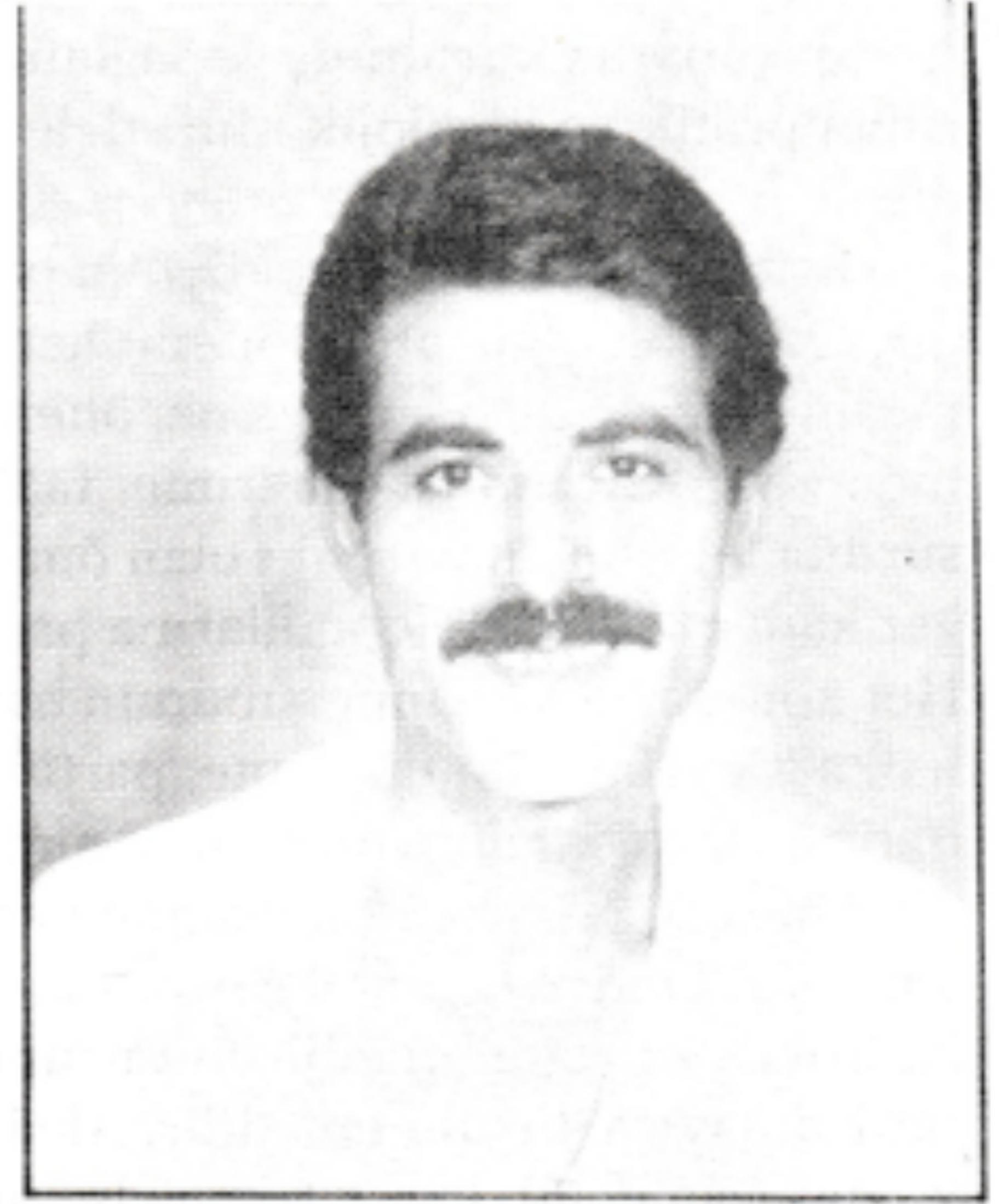
Milli meselede; "Bütün uluslar için tam hak eşitliği, ulusların kendi kaderlerini tayin etme hakkı, bütün ülkelerin işçilerinin ve ezilen halklarının birleşmesi" temel şiarıyla hareket etmiş partimiz ve parti şehitlerimizin yolu bundan sonra da izleyeceğimiz güzergahı aydınlatmaya devam edecektir...

Şehitlerimizi Anarken, Kısaca Birkez Daha Önderlik Meselesi Üzerine!

İyi bir partinin iyi bir önderliğe gereksinimi vardır. ML bir beyine sahip olmayan parti yolunu kaybetme tehdidi altındadır. Her bir ortak eylem için vazgeçilmez şart olan önderlik sorununa karşı her türden duyarsızlık eğilimi, ekonomizmin, kendiliğindenciliğin, populizmin, kuyrukçuluğun damgasını taşır. Sınıf mücadelesinde partinin öncü rolünü oynayabilmesi için herşeyden evvel iyi bir önderliğe sahip olması zaruridir. Bu konularda orta yolda durmak yok, (herşeydeki gibi) ya öncünün, önderliğin rolünü yadsıyan sivil toplumcu, Aybar'cı liberal burjuvaların, anarşizmin, federalizmin yolu ya da Leninizmin yolu!

Karmaşık sınıf mücadelesini yönetmek için proletarya ve emekçi birliğin

pusulayı kaybetmeden yürümelerini garentilemek, Marksist-Leninist temellere dayanarak kurulmuş ve sağlam öncü bir çekirdeğin kumandasında devrimci pratik ve ideolojik mücadele gereklerini icra eden parti ile mümkündür.

Komünist devrimci faaliyetin başarı ve başarısızlığında beyin tayinedicidir. Önderlik olgusunun önemi her zaman bilinçte tutulmalı, dejenere edilmesine, ayağa düşürülmesine, öneminin küçümsenmesine asla mahal verilmemelidir. Komünist devrimci faaliyetin merkezileştirilmesi, doğru yolda sürdürülmesi için zorunlu olan önderlik meselesi hiçbir şekilde partinin diğer kademeleri ve elemanlarına pasif rol verme anlayışına götürmemelidir. Her komünist parti mensubunun başta gelen özelliklerinden biri faal olması, halka, devrime, komünizme, partiye sonsuz güvenle bağlı olması ve bunun ifadesi olan devrimin aracı olmanın, her zaman emrettiğini yerine getirmesidir. Öncü olan parti meselesinden yola çıkılarak kitlelere pasif bir rol biçmek yanlıştır. Önderlik, öncü sorununun öneminden bahsederken hiçbir şekilde kadroları ve yığınları edilgen unsur olarak görme şeklindeki burjuva bürokratik anlayışa düşülmemelidir. Aksi halde öncünün, önderliğin devrimi ilerletmek için değil, kendi başına bir amaç olduğu burjuva anlayışına düşülür. Devrimin yalnızca öncü veya önderler tarafından gerçekleştirileceği veya devrim yapanın onlar olduğu şeklindeki yaklaşım son derece sakattir. Önderler, öncü ancak sınıfa, devrimci yığınlara devrim yapmada öncülük edebilirler. Devrimi proletarya önderliğinde kitleler yapar.

İyi bir önderliğin, devrimci canlılığı ihmal etmeyen, kadrolarının militanlığını, devrimci kitlelerin devrim için politik seferberliğini sürekli yükselten, hataları, nedenleriyle birlikte ortaya koyan, çözüm yolları göstererek partiyi bunların aşılması yönünde taarruza geçiren, basmakalıp, öznel, ruhsuz, miskin ruha aman vermeyen, soyut değil, parti siyasetini somutla birleştirebilen, partide kollektif çalışmayı titizlikle koruyan, sıkı bir denetim mekanizması uygulayan, kapalı kapıcılığa, komplo'ya karşı amansız olan, M-L kitle çizgisine sıkı sıkıya bağlı, teori ve pratiği birleştirebilen nitelikte olması gereklidir. İyi bir önderlik, nisbeten faal olan devrimci kitleleri öncü etrafında harekete geçirebilen, bunlara dayanmayı temel alarak, orta ve geri kesimlerin düzeyini yükseltmeyi sağlayabilen bir önderliktir.

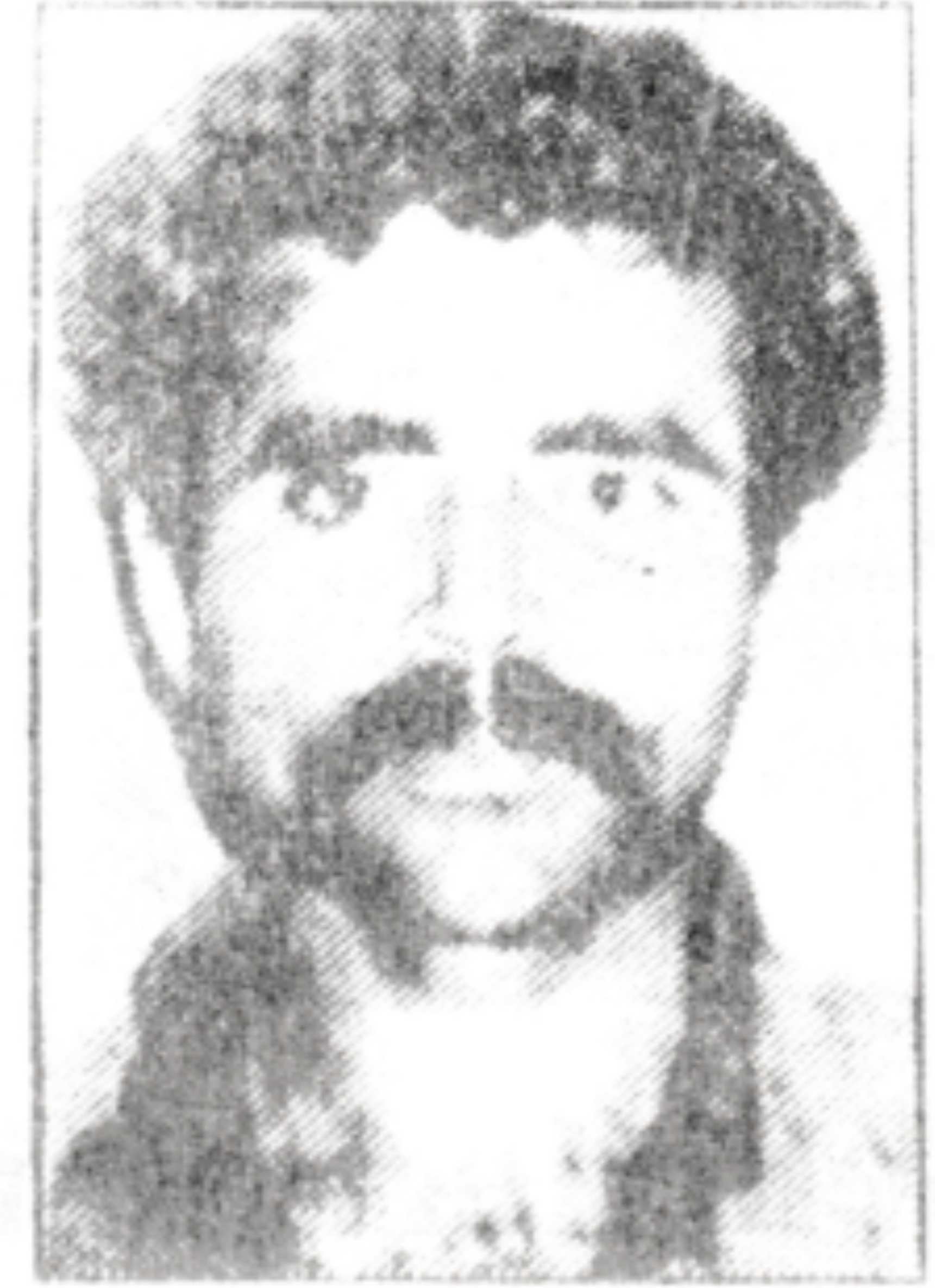
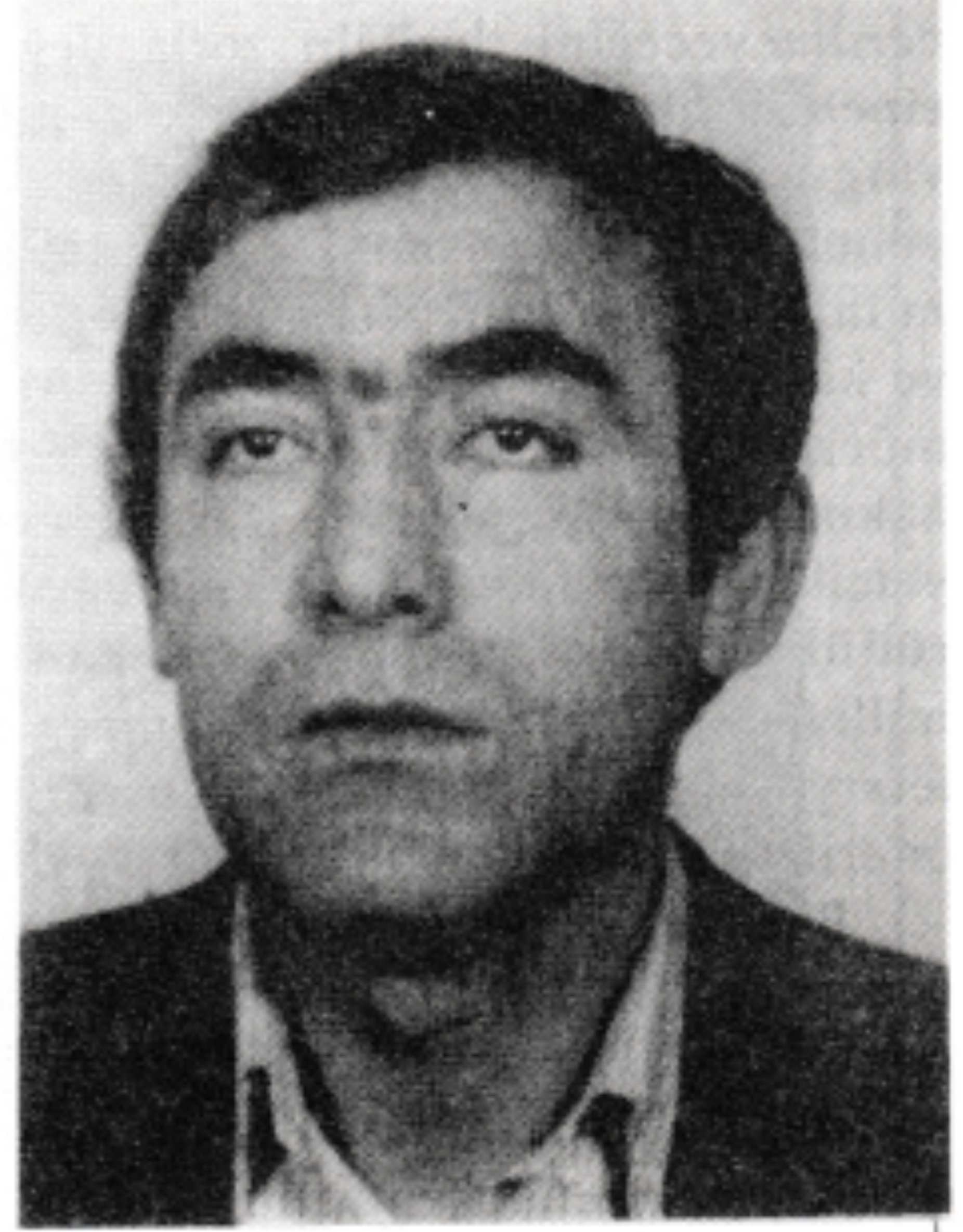
ML önderlik, "kitlelerden kitlelere" prensibine sadık, yığınların dağınık fikirlerini toparlayan, doğru ve yanlış ayırıştırarak onları sisteme sokan, işleyen ve yeniden kitlelere sunmasını becerebilen bir önderliktir.

Yığınları bilinçli siyasi faaliyete çekmenin temel yolu "kitlelerden kitlelere" prensibine uygun harekettir. Devrimci kitleler ML filizlerin yeşereceği toprağı temsil ederler. Toprağı işlemeden fidan yetişmez. Önderlik ile kadrolar, öncü ile kitleler arasındaki bağın tayinedici önemi görülmeden ve bu bağ kuvvetli tarzda sağlanmadan sonuca varmak olanaksızdır.

Devrimci teorinin yol göstericiliğinde, çalışkan, sürekli ilerleyen, üreten, eski gelenekleri mütemediyen yıkan, canlı devrimci bir atılım, böbürlenmenin, lafazanlığın, işgüzarlığın çanına ot tıkayan, yaratıcı devrimci bir pratik, önderlikle bölgeler arası güçlü bir diyalog, komünist coşku, sürekli devrim yapma uğraşını yönlendirebilen bir önderlik en iyi önderliktir.

İyi bir önderlik her karmaşık süreçte çelişkiler yumağı içinde esas halkayı yakalayabilen, belli bir süreçte güçleri tek bir merkezi görev etrafında harekete geçirerek hedefe ulaştırabilen, diğer bütün görevleri merkezi görevi güçlendirmenin aracı olarak yerine getiren önderliktir. Aynı zamanda partinin tümünden sorumluluk duyan, vurdumduymazlığın düşmanı, somut koşullara doğru müdehale edebilen, sürekli fikir üreten bir laboratuvar görevi görmelidir.

İbrahim Kaypakkaya, Süleyman Cihan, Hayrettin Bakış, Kazım Çelik gibi önderlerimizin mücadele hayatlarında kuvvetli tarzda temsil ettikleri bu özelliklerden öğrenmek onları anmayı daha bilinçli hale getirir. İnsan vücudunda beyinin fonksiyonu ile parti önderliğinin fonksiyonu bir yönüyle aynıdır denilebilir. Bu açıdan partinin kurmaylar heyetinin, öncü komünist devrimci çekirdeğinin korunmasına özel ihtimam gösterilmelidir. Önderliğin korunması, partinin korunması, partinin ve onun öncülüğünde devrimin ilerletilmesidir. Parti önderliğinin korunmasına özel önem vermeyen anlayış, partinin devrimin çıkarılması için yeterli değil, devrimci mücadeleyi

Tecrübelerden öğrenmeliyiz. Önder Kaypakkaya yoldaşın kaybının parti ve devrim açısından yarattığı büyük boşluğu ve bunun halen yeterince telafi edilemediği gerçeğini görmeli ve nelere yol açtığı kavranmalıdır. Keza Cihan, Bakış, Çelik gibi önder yoldaşlarımızın kaybının geçici de olsa hiçte basit olmayan ölçüde yarattığı olumsuzluklardan dersler çıkarılmalıdır. Mutlak eşitçilik veya önderlikle kadroları, savaşıları aynılaştıran kafa yapısı aslında devrimin, partinin çıkarlarını yeterince düşünmüyor ve bencillikten sıyrılamıyor.

Önderliği korumak salt fiziksel açıdan ele alınmamalı, işin asıl yanının siyasi, ideolojik olduğu gözden kaçırılmamalıdır.

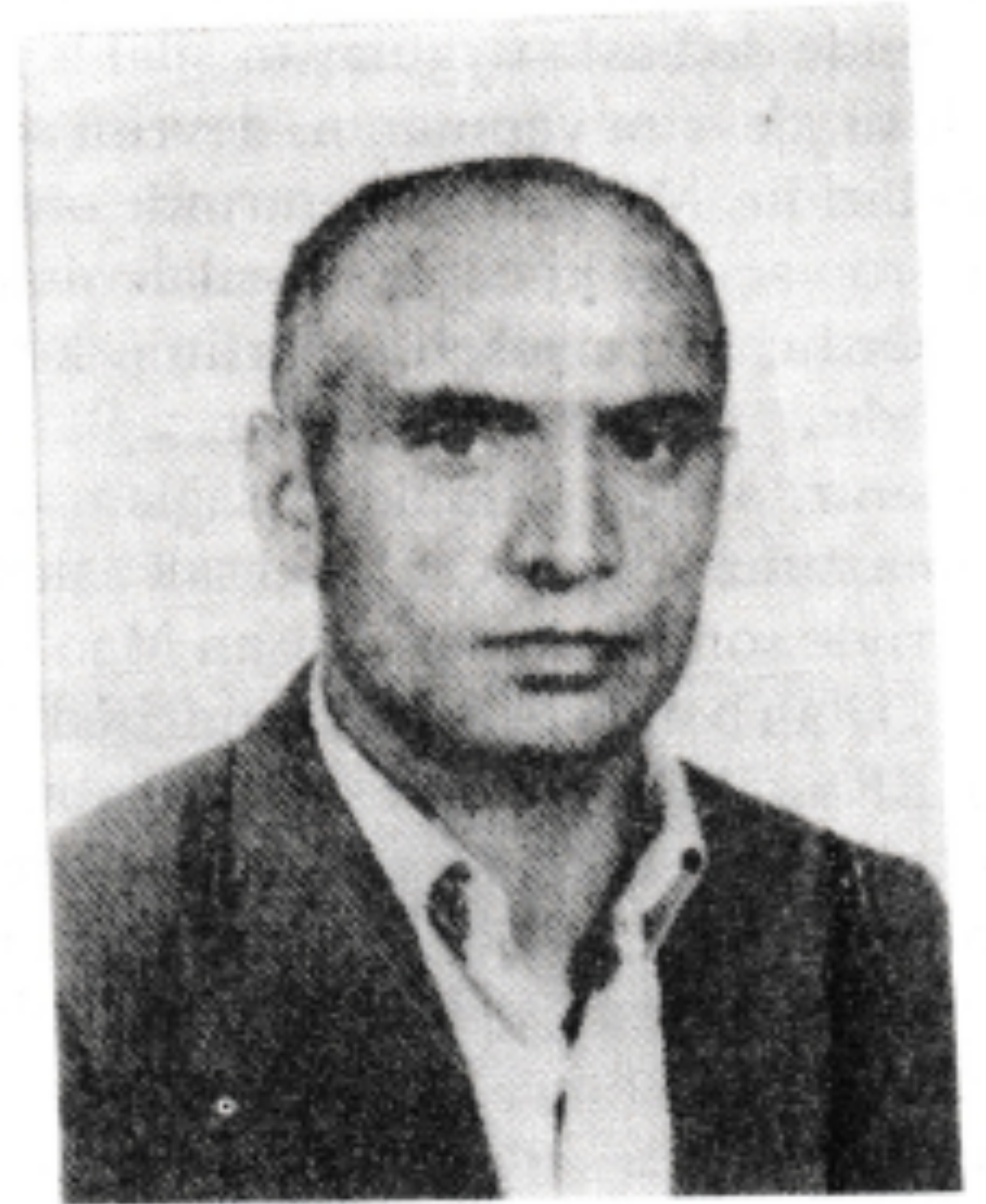
“İlkemiz, Partinin Silaha Kumanda Etmesi, Silahın Partiye Kumanda Etmesine Asla İzin Verilmemesidir!”

—Mao—

Partinin öncü rolünü, proletaryanın en yüksek örgüt biçimi olduğunu, diğer bütün örgütlerin mücadelesini belli bir hedefe yönlendiren, genel doğrultuyu gösteren kurmay heyeti vb. özelliklerini derinden kavramalıyız. Kavramak işin lafına değil özüne sahip çıkmak ve gereklerini pratikte uygulamak demektir.

Siyaset ile silah, parti ile ordu ilişkisinde bu ne anlama gelir?

Açıktır ki, partinin, siyasetin önde gelen unsurlar olduğunu bilince çıkarmak, gereklerini yerine getirmek anlamına gelir. Bunu göremeyen ve uygulamayan ciddi bir ilke hatası işliyor demektir. Siyasetin, partinin, halkın tayinedici önemini göremeyen ve birinci derecede pratiğinde bunlara önem vermeyenler ne kadar cesur, yiğit savaşılar olurlarsa olsunlar devrimi zafere götüremezler. Hatta sözkosunu hatalı yaklaşımın devam ettirilmesi, pekiştirilmesi halinde nihai olarak inançsızlık ve teslimiyette konaklama tehlikesi de vardır. ML siyaset, onunla donanmış, subjektivizmden, dogmatizmden arınmış, eleştiri-özeleştiri silahını tutarlı bir şekilde uygulayan, çelikten bir disiplin üzerinde yükselen parti ve onun önderliğinde harekete geçirilecek devrimci kitlelerin gücünün önemini kavrayamayan birisi uzun vadeli nasıl yürüyebilir? Bunların dışında hangi iman, güç vb. onları yürütebilir? Veya böyle bir yürüyüş ne kadar sürebilir? Böyle yürüyüşler çabucak durmaya, ne kadar yiğitçe başlanırsa başlansın pes etmeye mahkumdur. Emperyalizmin ve uşaklarının taktik olarak güçlü orduları, modern silahları, sözümona yıkılmaz gibi gözükten düzenlerini başlarına çalma ruhuyla donanma, mücadelede cüret etme yürüyüşünü kesin zafere kadar devam ettirebilmek için ML bir siyaset, bu siyasetin şekillendirdiği ML parti ve halk yığınlarının kudretli gücü anahtardır. Bunlar yerine politika-silah ilişkisinde silaha, parti-ordu ilişkisinde orduya birinci derecede dayananlar sonuç itibarıyla daha güçlü silahlar, daha güçlü ordular karşısında “Bu iş buraya kadar” deyip köşeye çekilmeye mahkumdur.

Ancak, ML siyasetin ve onun önderliğindeki devrimci yığınların dünyayı değiştirmedeki rolünü görenler, devrim davasının haklılığına ve buradan gelen stratejik üstünlüğüne vakıf olanlar sonuna kadar yürümeye muktedirler.

Ülkemiz devriminin ana meselesini oluşturan askeri mücadele, politika ile silah, parti ile ordu arasındaki ilişkide çok daha duyarlı olmayı dayatmaktadır. Parti örgütlenmesi dışında ordu örgütlenmesinin ve tüm mücadele biçimleri içinde silahlı mücadelenin esas alınmasına yol açan ülkemiz objektifitesi sözkonusu noktalarda yanlış anlayışların beslenmesine oldukça elverişli bir zemin sağlamaktadır. Bu açıdan bahsi geçen meselelerde en ufak bir bulanıklığa, sapmaya müsamaha gösterilmemesi daha da canalıcı bir öneme sahiptir.

Parti-ordu, politika-silah ilişkisinde temel mesele kimin kimi yöneteceği! Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi biliminin bu soruya verdiği bir tek cevap vardır. Parti orduyu, Politika silahı yönetmelidir! Bu ilkedir. Bu ilkeye uymayan, bu konuda M-L-MZD'ni uygulamıyor demektir.

M-L-MZD'ni uygulamayan, faaliyetini ona göre düzenlemeyen devrimin ve onun stratejik silahlarından biri olan ordunun muhtevasını da berbat eder. Partiyi, ordunun; siyasi karargahı askeri bölümlerin emrine sokanlar, sonuçta olsa olsa savaşmak için savaşmak yolunu tutanlar vb. olurlar. Mao yoldaşın deyimiyle:

"... Gelişmesine göz yumulduğu taktirde bu fikir kitlelerden kopma, hükümeti ordunun denetimine terketme ve proletarya önderliğinden uzaklaşma tehlikelerini getirir. Bu, Komintag ordusunun yaptığı gibi savaş ağalığı yolunu tutmak olur."

—Mao Zedung, SE 2, sf: 138—

Devrim ordusu savaşmak için savaşan değil, devrimin siyasal görevlerini yerine getirmek için savaşan bir güçtür. Halk ordusunun yürüttüğü silahlı mücadele ne için yürütüldüğü belli olmayan bir mücadele değil, ML siyasetin yönlendirdiği, ML politikanın sürdürülmesinin aracı olan bir mücadeledir. Her savaş, her silahlı mücadele bir politikanın emrindedir. "Savaşın siyasetin sürdürülmesinin bir aracı, en üst aracı" olması gerçeğinin ifade ettiği budur. Politikanın, partinin tayinedici rolüne gözlerini kapayanlar devrimin siyasal görevlerini yerine getiren, halk yığınlarını bu doğrultuda seferber eden, çalışan, üreten, devrimci savaşçılar yaratamazlar. Partinin orduyu yönetmesi gerektiğini anlayamayanlar halka dayanan ona hizmet eden ve halkın bir parçası olan, halkı seferber etmenin, silahlandırmanın araçlarından biri olan halk için savaşan bir karargah değil, asi gezginci çeteciliğe, halk üzerinde de baskı uygulayan silahlı güçlere davetiye çıkarmış olurlar. Halk ordusu, devrim yapmanın, devrim sonrası devrimi sürdürmenin silahlarından biridir. ML partinin emrinde olmayan, kendisini partinin yerine koyan bir ordu açıktır ki böyle bir silah olamaz.

Ordu; ML siyasetin, partinin kumandası altında olduğu müddetçe anlamlıdır. "... Askeri bakımdan sağlamsanız, elbette politik bakımdan da sağlamsınız, askeri bakımdan sağlam değilseniz politik bakımdan da sağlam olamazsınız" diyen Çin'deki salt askeri bakış açısı esirlerinin, zararlı düşünceleriyle sonuna kadar çatışan Mao Zedung yoldaştan öğrenmeliyiz.

"Silah bende öyleyse benim dediğim olur", "Herkes tüfeklere tabi" anlayışı KP tarafından hiçbir şekilde kabul edilemez. Halktan, ML siyasetten, ML partiden gıdasını alanlar, hiçbir şekilde silahların politikaya kumanda etmesine izin vermez. Ama gıdasını sözkonusu kaynaklardan almayanlar için elbette körü körüne silaha tabi olma yolu kalır. Başarının sırrının M-L-MZD bilimiyle silahlanmış partide, kitlelerde olduğunu göremeyen birinin, gücü "üstün modern" silahlarda aramaması için hiçbir neden yoktur. Dünya tarihinin itici gücünün halklar olduğunu kavrayan biri için ise sözkonusu düşünce tarzına verilecek metelik olmaz.

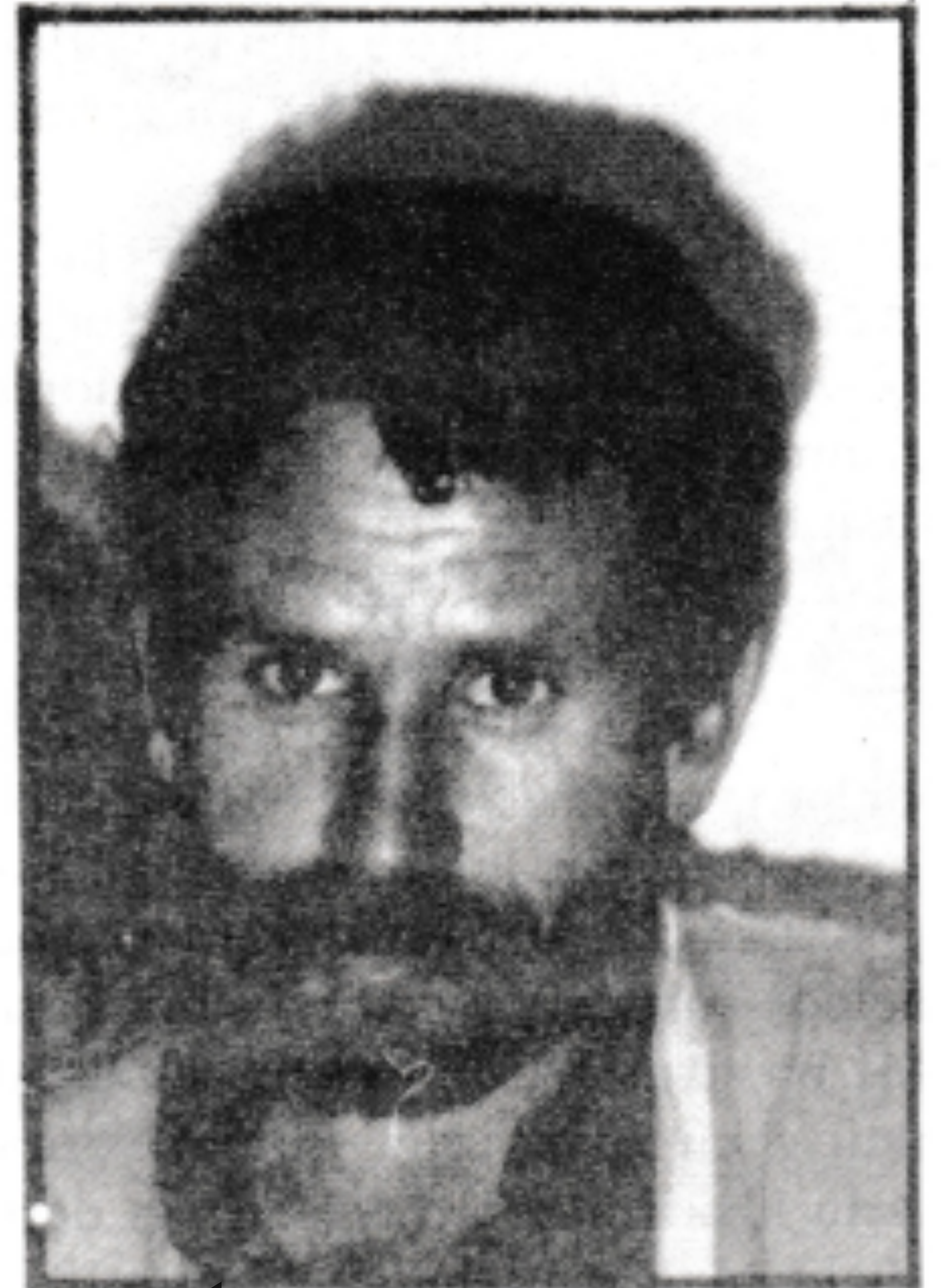
Silah-politika, parti-ordu ilişkisinde silaha, orduya öncelik verenler bir yönüyle, Lio-Şao-Şi, Deng Siao Ping, Buharin gibileriyle aynı pozisyonlara düşerler.

Üretici güçler teorisinin mimarları da ileriye giden yolun anahtarının maddi dürtüler, ekonomi, üretici güçlerin geliştirilmesi, uzmanlık, teknik vb. olduğunu söyleyerek sınıf mücadelesinin, devrimin siyasal eğilimlerini

"Emperyalizme ve gericiliğe karşı dövüşürken ölen herkes, saygıya değerdir. Ama bu, bunların içindeki revizyonist ve anarşist unsurlarla komünistler arasında bir çizgi çekmemize asla yol açmamalıdır. Yoksa, daha da saygıya değer olan komünizme, halkın kurtuluşu davasına saygısızlık edilmiş olur."

İ. KAYPAKAYA

dici önemine karşı savaşmıyorlar mıydı? Devrimin sürdürülmesi için halk kitlelerinin politik seferberliğinin ve bunun sağlanmasında doğru politikanın canalıcı öneminin yerine, maddi olana kölece bağlılığı öğütleyenlerin düşünce sistemi silah politika ilişkisinde silaha öncelik tanır.

Partimiz kuruluşundan günümüze kadar parti-ordu, siyaset-silah ilişkisinde M-L-MZD'ni rehber aldı. Bundan sonra da alacaktır. Bu konuda partimizin doğru siyaseti hiçbir bunalıklığa meydan vermeyecek kadar açıktır. Halk ordusu TİKKO bugüne kadar partinin kumandasında ve devrimin siyasal görevlerini yerine getirmek için savaşmanın silahı oldu, bundan sonra da öyle olacaktır.

Partimizin kuruluşu döneminde İbrahim Kaypakkaya yoldaşın gayet açık vurguladığı gibi:

"Salt askeri görüş açısı, savaşmak için savaşmak tutumuna sahip olanların görüş açısıdır. Biz, devrimin siyasal görevlerini yerine getirmek için savaşmak istiyoruz. Kırlık bölgelerde, parti önderliğinde halk ordusunu yaratma, mahalli ve merkezi otoriteyi adım adım parçalayarak, halkın iktidarını gerçekleştirmek için silahlı mücadeleyi savunuyoruz."

—İK, BY, sf: 262, aç. İK—

Partimiz militanları, savaşçıları, parti çizgimiz önderliğinde tüfeklerin halk iktidarını yaratabileceği gerçeğini derinden kavrayarak, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm ve komünizm için savaşmışlar, savaşıyorlar. Bu mücadelede kimileri şehit düştü ve daha düşecek. Basit sıradan değil, komünizmin savaşçıları olan şehit yoldaşlarımızın gösterdiği yolda yürüyüşümüz sürecektir. Dünyanın M-L-MZD önderliğinde tüfeklerle değişeceğini, iktidarın namlunun ucunda olduğunu bilincimize kazıyalım. Namluları, tüfekleri partinin emrinde daha yoğun konuşurmak için seferber olalım.

"İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anlamak, en başta işçi sınıfının bilimi ML'i hertürden sapmalara karşı savunmak geliştirmek, onun kurduğu hatta bağlı kalmak ve bu hattın savunucusu TKP/ML'ye sahip çıkmak, korumak, ve yaşatmak, Marx, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung yoldaşların kırmızı güzergahında yürümek demektir."

KAZIM ÇELİK

FİLİSTİNLİ ŞEHİT OĞLU

Siper etmiş göğsünü mermilere
Parçalamışlar vücudunu
Sere serpe uzanmış toprağa
Özgür Filistin uğruna

Etraf karanlık
Sessizlik alabildiğine
Yanan meşaleler ilerliyordu
Şehidin yattığı yere
Yaşlı kadın ve çocuklar
Silahlıydılar

Önlerinde biri henüz onüç yaşında
Başında poşu, esmer tenli, gözleri iri iri
Sert adımlarla yürüyordu
Gerillalar gibi

Şehit oğluydu o
Vardı babasının başına
Gömdü elindeki meşaleyi toprağa
Bilekler çelik gibi kalktı semaya
Anınsındaydılar şehitlerin
İşaretinde zaferin

Şimşek gibi gürleyen ses
Aydınlatı karanlığı
Dağıttı sessizliği
Şehit oğlundu bu nefes
Tavram rast (Zafere kadar devrim)
İşte babasının düştüğü yerden
Oğlunun devraldığı bu kavga
Kurtuluşun sembolüydü
Yiğit filistin halkına

O çocuğun gözündeki nefreti
Çok derinden haykırtıyor beni
Zaferinize selam, şehitlerinize saygı
Yaşasın Halk Savaşı

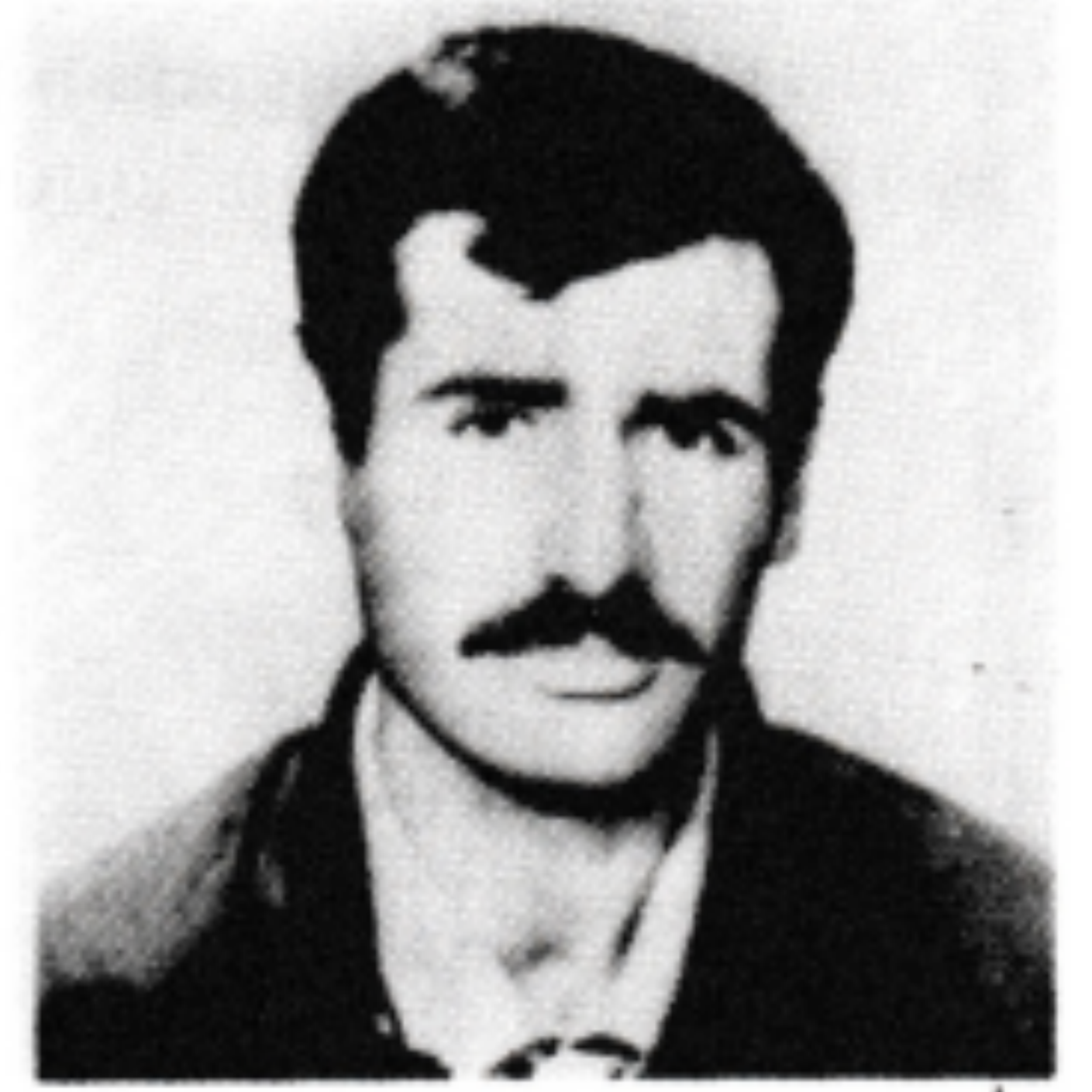
Cumhur İÇÖZ

18 Mayıs 1985'te İK yoldaşı anma vesilesiyle
düzenlenmiş bir geceye, 1 Nolu Gerilla Bölge Komitesi adına önder yoldaş
Hayrettin Bakış tarafından kaleme alınıp gönderilmiş mesajın,
İbrahim yoldaşı anmanın ne demek olduğuna verilmiş örnek
bir cevap olduğu için yayınlıyoruz.

İKK

Ölümsüz Önder İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaşın Düşünceleri Yolumuzu Aydınlatıyor!

Hayrettin Bakış

Gerilla Bölgesinden Yurtdışındaki Yoldaşlara, Emekçilere!

Bölgemize, SB'mizce iletildiği kadarıyla, İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anmak için bir merkezi toplantı kararı almış ve sizler bu karar gereği, sorumluluğunuzun bilinciyle, şu an toplantımızda bulunuyorsunuz. Tümünüze Faşist Türk Cuntası'nın hüküm sürdüğü Türkiye'den en içten selamlar! Nice komünist, devrimci ve demokratın kanlarının döküldüğü, nice direniş destanlarının yaratıldığı katliam ve işkencelerin sistemleştiği Türkiye'den ihtilalci selamlar! Sizleri bölgemiz adına en derin ve içten yoldaşlık sevgilerimizle kucaklarız!

Emekçiler, Yoldaşlar;

Tam bundan 12 yıl önce, faşizmin işkencehanelerinde partimizin kurucusu önder yoldaşımız İbrahim Kaypakkaya alçakça katledildi. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı için kolay kolay yeri doldurulmayacak bir boşluk ve kayıp bırakırken, emperyalistler için, onların uşakları için ise yıkılışlarını içinde barındıran bir kazanç ve başarıyı bırakmıştır.

İşte gerek partimiz, gerekse çeşitli milliyetlerden halkımızı derinden etkileyen bu acı kaybımızdandır ki, 1973'den günümüze önder yoldaşımızı anma, onu halka maletme, onun uğrunda savaştığı fikirleri daha da derinlemesine kavrayıp kitlelere aktarıp onları bu fikirler etrafında birleştirip harekete geçirme, komünistlerin başlıca görevlerinden olmuştur. İşte günün bu anlamı içindir ki, faşist diktatörlüklerin faşist cuntaların sürdüğü Türkiye'de nice işkencelere maruz kalma pahasına, kayıp verme pahasına da olsa kitlelere önderimizin fikirlerini ulaştırdık, ulaştırıyoruz.

Emekçiler, Yoldaşlar;

Bugünün koşullarında önder yoldaşımızı anmak, onun fikirlerini daha derinden kavrayarak, hayata uygulamak daha anlamlı daha önemli bir hale gelmiştir. 12 Eylül Cuntası'nın faşist-gerici saldırı ve uygulamaları sonucu, Türkiye devrimci hareketinin, özelinde de partimizin aldığı yenilgi koşullarında elbette ki bu daha da özel bir anlam kazanmaktadır. Yenilgi döneminin getirdiği karamsarlık, yozlaşma, kavga kaçkınlıklarına karşı

İbrahim Kaypakkaya yoldaşın ML fikirleriyle, dizlerimiz titremeden, çeşitli cereyanlara göğüs gererek yürümek, ML'lerin yenilgilerin içinde zafer tohumları taşıyacağı anlayışından hareketle yenilgimizin sebeplerini doğru tahlil ederek, O'ndan ilham almayı, bugün daha da acil görüyoruz.

Yenilgi yıllarının tipik özelliklerinden olan, dağınıklık, bölünmüşlük, karışıklığın olduğu, çeşitli siyasal birikimlerde yeni yeni arayışların olduğu günümüzde, İbrahim Kaypakkaya yoldaşın düşüncelerini temel alarak, bu olumsuz gidişat önlenip, zafere giden yolda ilerlenebilir. Yenilgi yıllarında, atılım yıllarına hazırlanarak partimiz TKP/ML'yi sağlamlaştırarak, emin adımlarla ilerleyebiliriz. Bu tarihi sorumluluğu yerine getirmek için daha fedakar, daha canlı ve tutarlı davranmak zorundayız. Emin adımlarla yürüyeceğimiz bu yolda O'nun ML düşünceleriyle ilerleyeceğiz!...

Çünkü, İbrahim Kaypakkaya yoldaşın düşünceleri ve aynı zamanda partimizin temel çizgisi her geçen gün doğruluğu bir kez daha ispatlanırken, İbrahim Kaypakkaya'nın düşüncesinin yol göstericiliği bir kez daha kendisini en açık biçimiyle gösteriyor!...

Çeşitli oportünist, revizyonistlerin savunduğu ve sandığı gibi, O, sadece bir "yiğit" değil, O fikir ve düşünceleriyle pratiğiyle Türkiye halkını kurtuluşa götürecektir, proletaryanın temsilcisidir. O'nun işkencedeki kızıl direnişi düşmanı canevinden vurmuş, düşmanın işkencehane ve zindanlarında komünist, devrimci ve yurtseverlere ilham vermiştir. O, zor alanlarda İbrahim, her zaman onlarla beraber en ilerlerde düşmana meydan okuyor.

O'nun kızıl direnme çizgisi, temel siyasal düşüncesiyle birleştirilip savunulması gereklidir. İbrahim Kaypakkaya'nın işkencedeki tutumunu sıradan bir direnme olarak değerlendirenler, kötü bir yanlış işlerlerken, O'nun eriştiği mertebeye gölge düşürüp çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına mal olmasını engellemeye çalışıyorlar. Ama nafile!... Güneş balcıkla sıvanmaz!... O'nun kızıl direniş çizgisiyle bütünleşen ML temel düşünceleri bugün yine taptaze, gök yüzünde parlayan güneş gibi yolumuzu aydınlatıyor, yol gösteriyor!

İçinde bulunduğumuz bu zor koşullarda yenilginin karşısında paniğe ve karamsarlığa kapılmadan İbrahim Kaypakkaya'dan öğrenmeli, O'nun yolundan yürüyerek, partimizin daha bilinçli birliğini pekiştirerek, davranmasını bilmeliyiz. Saflarda moral bozukluğuna, karamsarlığa, kavga kaçaklığına hayat hakkı tanımayarak, partimizin direktar ve ihtilalci çizgisinde yürümeliyiz. O'nun deyimleriyle; "Önümüzde çetin ama şanlı mücadele günleri var. Sınıf mücadelesinin engin denizine bütün varlığımızla atılalım!"

Bu mücadelede kahraman işçi sınıfımıza, fedakar ve çilekeş köylülerimize, yiğit gençliğimize sonsuz bir güven duyalım!"

O'nun yolunda karamsarlık, kavga kaçkınılığı, yozlaşmaya yer yoktur.

O'nun yolu, Marx, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un şanlı ışıklı yoludur!

O'nun yolu, Türkiye halkını kurtuluşa götürecektir tek doğru yoldur!

O'nun yolu, tüm haksızlıkların kökünden söküldüğü, sömürü ve zulmün olmadığı bir sisteme uzanan tek yoldur!

O'nun yolu, milletlerin özgürlüğü, halkların birliği yoludur!

O'nun yolu, kötülüklerden arınma, "kirliyi atıp temizi giyme" yoludur!

Kısacası O'nun yolu, emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı ML bilimi ışığında devrimin üç büyük silahının inşasıyla, kırlardan şehirlere doğru verilen halk savaşı sonucu, iktidarın parça parça alınıp, faşist Türk Devleti'ni yıkarak, proletarya önderliğinde Demokratik Halk İktidarı inşa edilmesi, oradan sosyalizm ve komünizme varmak yoludur.

Bu yolda birleşmek örgütlenmek, mücadeleye atılmak başta proletarya olmak üzere tüm halkın çıkarıdır.

Emekçiler!

Türkiye'de emekçi halk, 4 yılı aşkındır, Amerikancı faşist cunta tarafından en azılı baskılara maruz kalmakta, gerilla bölgemizin özel yapısının bir ürünü olarak bu daha katmerli, daha pervasızca sürmektedir. Sınıfsal baskının yanında, milli baskının soykırıma varacak biçimde devam ettiği bölgemizde partimizin tek Bölge Komitesi aralıksız olarak faaliyetlerine devam ediyor, edecektir. Cuntanın başa geçmesiyle kimi yeni "teoriler" icat ederek, kimi de daha kaba yollarla sınıf mücadelesinin sahasından uzaklaşma yollarını arayarak, soluklarını çeşitli "hayata uzanan yollar" aracılığıyla terkettiler. Genelde partimiz, özelde BK'mız, Türkiye'deki zor koşullara rağmen sınıf mücadelesinin sahasında yenilgi ve kayıplara rağmen kaçmadı, kaçmayacak! Biz hata ve zaaflarımızı, zaferlerimizi de ülkemizin koşullarından tadacağız!

Partimiz, Türkiye devrimci hareketinin bir parçası olarak, yenilmesinin yanı sıra, düşmanın Türkiye genelindeki bir parçası olarak, özel uygulamalarını gündeme getirip uyguladığı bölgemizde, partimizin çizgisinden aldığımız ilham, İbrahim Kaypakkaya çizgisinden aldığımız ilhamla yenilmedik, yenilmeyeceğiz! Bölgemizde İbrahim Kaypakkaya'nın attığı temellerin üzerinden daha da sağlam bir biçimde parti ve ordumuzu inşa etmeye devam edeceğiz! Faşist cuntanın en gaddar ve azılı baskılarına rağmen, onbinlerce emekçi kitlesinin desteğiyle başaracağız. Her defasında bir kez daha doğrulanan partimizin siyasal düşüncelerinin bir parçası olan kırları temel alma düşüncesini daha da bilinçli hale getirip partimizin doğru kitle çizgisini uygulayarak,

halk savaşına hazırlık için daha da emin yürüyeceğiz! II. Konferansımızdan sonra kurulan BK'mız, o günden bu yana gösterdiği olumlu faaliyete rağmen, hata ve zaaflarını aşarak, parti çizgimize tamamen yaraşır. İbrahim Kaypakkaya'nın ideallerini hayata uygulama en büyük mutluluğumuz olacaktır.

Bu yüce ve anlamlı ideallerimiz içindir ki, hiç bir fedakarlığı çekinmeden göğüsleyen bölgemizdeki parti ve ordu savaşçılarımız, onlarca şehit vererek onlarcasını tutsak vererek, en ideal şekilde mücadelesine devam ediyor!

Türkiye pratiği içerisinde yoğrulan bizler, özellikle cunta sonrası koşullarda partimizin stratejik düşüncelerinin her gün birkez daha doğrulandığını kendi hayatımızda tadararak görüyoruz. Yıllardır, çeşitli revizyonist ve oportünistlerin saldırılarına uğrayan partimizin doğru stratejisi, bizlere daha da güven vererek, islediğimiz hataların çıplaklığını da defalarca görüyoruz. Önümüzdeki sınıf mücadelesi arenasında bu konuda kendimizi aşmamız en temel görevlerimizdendir.

Emekçiler, Yoldaşlar;

İbrahim Kaypakkaya'yı kilometrelerce uzaklıklara rağmen, kalplerimizin aynı çarptığı bu günde anıyoruz. Bu günde ileri atılımlar için hazırlanmak, görev almak zorundayız. Sadece teoride değil, ama, pratikte de tutarlı olanların gerçek devrimciler olduğunu bilmeliyiz. İbrahim Kaypakkaya yoldaş, "pratik faaliyetle sınıksız birleşmiş siyasi ve ideolojik eğitim" dışındaki bir çalışmanın boş bir çaba olduğunu belirtmiştir. İbrahim Kaypakkaya'nın lafzına değil ama, O'nun sınıf mücadelesinde bir reformist gibi değil, gerçek bir komünist ihtilalcilikle savaşmasını öğrenmeli, kendimizi O'na göre hazırlamalıyız. Özellikle YD'deki yoldaşlar ve devrimci demokratlar kendisini sınıf mücadelesinin en zor alanlarına hazırlamak, her an oralarda savaşmaya hazır olmak zorundadır!

Emekçiler, Yoldaşlar;

Sizlerin maddi ve manevi olarak Türkiye Devrimci Hareketi'ne, özelinde de partimize verdiğiniz destek, faşist diktatörlüğe ve cuntaya karşı verdiğimiz mücadelede bize güç vermenin yanında, moral de veriyor. Biraz daha iyi koşullar içinde yaşadığımız halde kalplerimizin hep dünya devriminin bir parçası olan Türkiye devrimi için çarpması, devam ettirmeniz gerekli en önemli özellikler arasındadır. Türkiye devrimini maddi ve manevi olarak desteklemek, İbrahim Kaypakkaya'nın ve partimizin çizgisini hayata uygulamaya yardımcı olacak, sizlerin, bizlerin, hepimizin ortak ideallerinin gerçekleşmesine giden yolun biraz daha kısalmasına sebep olacaktır!...

Emekçiler, Yoldaşlar, Tüm Devrimci Demokratlar ve Yurtseverler!

Mesajımıza son vermeden, İbrahim Kaypakkaya'yı andığımız bu günde sağlıklı bir sağduyu ile hareketle, Türkiye'deki tek proletarya partisi ve Türkiye halkını kurtuluşa götürecektir komünist partisi olan TKP/ML etrafında birleşmeye, birliklerimizi daha da sağlamlaştırmaya bir kez daha çağırıyoruz! Emperyalizme, Sosyal Emperyalizme ve her türlü gericiliğe, faşist cuntaya karşı daha gür sesimizi çıkarmak için, silahlarımızın fazla cephede daha güçlü çarpışmalar yaratarak kalıcı başarıları için, faşist patron-ağa devletinin yerle bir edilip yerine proletarya önderliğinde demokratik halk iktidarını kurmak için birleşmek zorundayız!

Üzerinden yıllar geçmesine rağmen, İbrahim Kaypakkaya yoldaş tarafından ortaya konulan düşünceler bugün benimsememiz, etrafında birleşerek, mücadele etmemizi zorunlu kılıyor! O zaman partiyi daha da güçlendirmek, geliştirmek için ileri!

- * Önderimiz İbrahim Kaypakkaya Ölümsüzdür!
- * Yaşasın partimizin İbrahim Kaypakkaya düşüncesi üzerine şekillenen Marksist-Leninist çizgisi!
- * Kahrolsun her türlü anti-ML sapma!
- * Yaşasın partimiz TKP/ML ve önderliğindeki TİKKO!
- * Bizi İbrahim Kaypakkaya yolundan ayırmaya hiç bir güç engel olamayacaktır!

TKP/ML I NO'LU GERİLLA BÖLGESİ
PARTİ BÖLGE KOMİTESİ

AÇIKLAMA: 21 Ocak 1924'te bedenen kaybettiğimiz Enternasyonal proletaryanın büyük öğretmeni, M-L-MZD biliminin büyük ustalarından Lenin yoldaşın ölümünün 61. yıldönümü vesilesiyle Ocak 1985'te Zeki Uygun yoldaşımızın kaleme aldığı ve daha öncede yayınlanmış bir yazısını hem güncelliğinden ve hemde yoldaş Zeki Uygun'un anısına bir kez daha yayınlamayı gerekli görüyoruz.

V.İ.LENİN ÖLÜMSÜZDÜR!

21 Ocak 1985 tarihi, enternasyonal proletaryanın ve ezilen dünya halklarının büyük önder ve öğretmeni, yüce Bolşevik Partisinin kurucusu ve mimarı, Büyük Ekim Devriminin simgesi, dünyanın ilk proletarya diktatörlüğü devleti olan SSCB'nin yaratıcısı **Viladimir İliç Lenin**'in, 21 Ocak 1924'te Moskova yakınlarındaki Gorki'de hayatını kaybedişinin 61. yıldönümüdür.

Ölümünün 61. yıldönümünde, **V.İ.Lenin**'i, ölümsüz anısı önünde bir kez daha saygıyla eğilerek anıyoruz.

V.İ.Lenin ismi, ölümsüzlük sembolü olarak dünya tarihi içinde son derece müstesna bir yere, son derece büyük bir anlam ve öneme sahiptir. Bütün ömrünü, en küçük bir kişisel menfaat dahi gözetmeksizin, yüce Bolşevik Partisine, Rusya Devrimine, çeşitli milliyetlerden Rusya proletaryası ve halkına, proleter dünya devrimine, enternasyonal proletaryaya ve ezilen dünya halklarına adayan, bu uğurda yolculuk nedir bilmeyen ve adeta insanlık tarihinin mucizelerini yaratan **V.İ.Lenin**; bu son derece amansız ve çetin, ama o kadar da şanlı ve yüce çok yönlü, geniş kapsamlı teorik, ideolojik, siyasi, örgütsel, kültürel ve pratik mücadelesiyle adını, dünya tarihinin sayfaları arasına altın harflerle ve hiç bir zaman silinmeyecek biçimde kazımıştır.

Hiç kuşkusuz ki, Lenin'i **Lenin** yapan tayinedici öge; onun, gerek Rusya devriminin, gerekse proleter dünya devriminin çok yönlü ve geniş kapsamlı sorunlarına ışık tutma doğrultusunda ortaya koyduğu ve Marksizm bilimi hazinesine kattığı teorik eserleri, ölümsüz fikirleri, yani **Leninizmdir**. **Lenin**'in yüce ve ölümsüz anısı içerisinde bu belirleyici öge çıkarılıp alındığında, ya da bu öge **Lenin**'in anısı içerisindeki müstesna yerine gereği gibi ve bilinçlice oturtulmadığında, geriye ortada aziz derekesine düşürülmüş basit bir "Lenin sülüeti"nden başka bir şey kalmaz. Ki, bu, Lenin'in yüce ve ölümsüz anısına yapılmış en büyük saygısızlık olur.

V.İ.Lenin, enternasyonal proletaryanın

yanın yüce öğretmenleri **Karl Marks** ve **Friedrich Engels**'in sadık bir öğrencisi, onların yarattığı bilimsel sosyalizm öğretisinin, yani **Marksizmin** kararlı bir savunucusu ve uygulayıcısıdır. Marksizmin evrensel gerçeğini alabildiğine derinden kavrayan **Lenin**; sadece onu, değişen iç ve dış, ulusal ve uluslararası şartlara, zaman ve mekana bağlı olarak, son derece yaratıcı bir tarzda uygulamakla kalmamış, aynı zamanda ona ölümsüz katkılarda bulunmuş, onu alabildiğine derinleştirip zenginleştirmiş, sonuçta emperyalizm ve proleter devrimleri çağının **Marksizmi**, daha tam ifade etmek gerekirse, genel olarak proleter devrimin teori ve taktiği, özel olarak proletarya diktatörlüğünün teori ve taktiği olan **Leninizmi** yaratmıştır.

Açıktır ki bu, kesinlikle, **Leninizmin** Marksizmden tamamıyla ayrı bir şey olduğu ve Marksizmden adeta bir Çin seddiyle ayrıldığı anlamına gelmez, gelemez. Tam tersine, **Leninizm**, Marksizmin doğrudan devamı ve onun ilkelerinin, gelişen toplumsal hareketliliğin yeni koşullarına yaratıcı bir tarzda ve derinleştirilerek uygulanmasından başka bir şey değildir. Bu gerçeği, Lenin'in sadık öğrencisi, Leninizmin kararlı savunucusu büyük usta Stalin yoldaş, en özlü biçimde şöyle dile getirmektedir:

"Lenin'in Marksizme ne yeni bir ilke eklediğini, ne de eski ilkelere herhangi bir değişiklik getirdiğini anımsayın. Lenin, Marks

ve Engels'in en sadık talebesi olmuş ve eserleriyle de olmaktadır. Lenin Marksist ilkeleri daima temel olarak almıştır. Fakat O, sadece Marks ve Engels'in doktrininin yapımcısı olmamış, bu doktrini devam ettirmiştir. Bunun anlamı nedir? Bu, şöyle açıklanabilir: Lenin, Marks ve Engels'in doktrini, gelişen toplumun yeni koşullarına uydurarak, kapitalizmin ve emperyalizmin yeni boyutlarını gözönüne alarak geliştirmiştir. Böylece Marks'ın doktrini, sınıf mücadelesinin yeni koşulları içinde geliştirip ilerleten Lenin, Marks ve Engels'e kıyaslanacak olursa, Marksizmin hazinesine yeni bir şeyler katmış olur. Ne var ki, bu yeni şeyler, Marks ve

Engels'in öne sürdükleri ilkelere ayrılmakta, tam aksine bu ilkelere dayanmaktadır." (Amerikan İşçi Delegasyonu ile 9 Eylül 1927'de yapılan söyleşi'den — Bkz: J.Stalin, Lenin, sf: 49-50, Yol Ynl.)

O halde kelimenin gerçek anlamıyla Lenin'i **savunmak**, onu layığıyla **anmak** ve onun ölümsüz anısını her türden açık ve gizli, dolaylı ve dolaysız saldırıya karşı gereği gibi **korumak** ne demektir?

Bunun, her şeyden önce **Leninizmi**, dolayısıyla **Marksizmi**, daha tam söylersek Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung yoldaşların Marksist-Leninist mirasının bütününü; her türden iç ve dış, açık ve gizli, dolaylı ve dolaysız saldırılardan korumak; bu mirası kararlılıkla savunmak; yaratıcı bir tarzda değişen ve gelişen toplumsal hareketlilik şartlarına uygulamak; onu mümkün olduğu kadar geliştirmek, zenginleştirmek ve derinleştirmek demek olduğu, gerçek Marksist-leninistler açısından tartışma götürmez bir gerçektir.

Yine tartışma götürmez bir gerçektir ki, bütün bu görevlerin mümkün olduğunca çok yönlü ve geniş kapsamlı bir biçimde yerine getirilmeye çalışılması, halihazırda içinde bulunulan mevcut dünya ve ülke şartlarında, çok daha özel bir anlam ve önem kazanmaktadır. Çünkü bu miras, bugün, her zamankinden daha da çok daha da pervasız biçimde, her renk ve boydan, açık gizli, iç dış, dolaylı dolaysız saldırılara maruz kalmak-

ta, adeta iğdiş edilmekte, içi boşaltılmaya çalışılmakta, onun **gerçek özü**, bin bir yol ve yöntemle başvurularak çıkarılıp bir kenara atılmakta ve ortalıkta geriye Marksizmin, Leninizmin, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un lafzından başka bir şey kalmamaktadır.

Bu saldırılar alabildiğine çok yönlü ve çok çeşitlidir. Bunların **Lenin/Leninizm** konusunda somutlaşan, dolayısıyla Marksizme ve Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao Zedung'un Marksist-Leninist mirasının bütününe (mevcut şartlarda özellikle de Mao Zedung'un mirasına) yönelen bu saldırıları, en genel hatlarıyla öncelikle iki kategoriye ayırabiliriz:

1. **Lenin ve Leninizme** açıktan ve doğrudan saldıranlar; bunlara klasik emperyalistler ve çeşitli klasik burjuva ve feodal dünya görüşüyle onların paraleline düşen gericiler örnek gösterilebilir.

2. **Lenin ve Leninizme** sözde sahip çıkar görünen, ama ya onun temel ilkelerini iğdiş ederek, ya da onun özünü boşaltarak hatta bir çok hayati ilkelerini açıktan reddederek, **Lenin ve Leninizmi**, Marksizme ve diğer ustalara karşı çıkartarak, dolayısıyla diğer ustaların ve bizzat Marksizmin şahsında somutlaştırılarak sürdürülen saldırılar; yani "Leninizm" kılıfına bürünerek, ya da "Marksizm", ve hatta bir çok durumlarda "Marksizm-Leninizm" kılıfına bürünülerek sürdürülen saldırılar; bunları da kalın bir çizgiyle ikiye ayırmak gerekir:

a) Karşı-devrimci akımlar: Başta Kruşçev-Brejnev modern rezyonizmi olmak üzere, "üç dünyacı" (bu akımın başını çeken Çin'li hainler son dönemlerde Marksizmin artık "eskidiği" yollu bir safsatayı piyasaya sürmeye yeltenecek kadar açık Marksizm düşmanı kesildiler), Tito'cu modern revizyonist ve "Euro-komünist" (bunlar Leninizmin proletarya diktatörlüğü vb. gibi bir dizi temel ilkelerini açıktan reddediyorlar) akımlar vs... Ayrıca modern revizyonizm-troçkizm kırması çizgisiyle, AEP dönem hainleri de (saldırılarını özellikle Mao Zedung yoldaşın şahsında yoğunlaştırarak) bu ML düşmanı ideolojik saldırı cephesine katılmıştır.

b) Sınıfsal konumları itibarıyla devrimci saflarda bulunupta şu ya da bu şekilde **Lenin ve Leninizme**, ya da bu maske ardına sığınarak diğer ustalara saldıran çeşitli küçük-burjuva ve orta burjuva akımlar...

İşte mevcut şartlarda, **Lenin ve Leninizmi** gerçek anlamda savunmak, her şeyden önce bütün bu çok yönlü, açık gizli, dolaylı dolaysız saldırılara karşı amansız ve acımasız biçimde savaşmak demektir. Ve en önemlisi de bütün bu saldırıları başarıyla bertaraf etmenin en güçlü silahı yine **Leninizmin** bizzat kendisi olmaya devam etmektedir. Bu nedenle, halihazırda çağımız içindeki en zayıf ve cılız anını yaşamaya sürüklenmiş durumda bulunan uluslararası komünist hareket ve onun tek tek özü

parçalarının görevi, her zamandan daha da çok Leninizm (ve Marksizm) silahına sarılarak, bütün bu çok yönlü saldırılara karşı mücadele etmektir. Ancak bu mücadele içinde, yani zıtlarıyla mücadele ede ede ML gelişebilir, güçlenebilir, yeniden dünyayı titreten maddi bir güç haline gelebilir.

Açıktır ki, Lenin yoldaşın ölümsüz anısı, bugün içinde bulunulan yenilgi yılları ve zor devrimcilik döneminde, Partimize de her zamankinden daha da çok yol göstermeye ve ışık tutmaya devam etmektedir. Bunun bilinciyle hareket etmeli, yukardaki genel görevimizin yanı sıra, mevcut ülke ve dünya şartlarında, çok yönlü zor ve ağır görevlerle karşı karşıya bulunduğumuz bir ortamda, Lenin yoldaşı layıkıyla anmanın, her şeyden önce:

* İçinde bulunulan **yenilgi yılları ve zor devrimcilik döneminin, Leninist** bir tahlilinin yapılması, buna yol açan nedenlerin aranılıp bulunması, bu dönemin karşımıza koyduğu çok yönlü genel ve özgül görev ve sorunların bilincine varılması, dolayısıyla alabildiğine büyük bir şevk ve çabayla bütün bunların üstesinden gelinmeye çalışılması;

* **Lenin** gibi gerçek bir komünist **önderin ve Leninist bir merkezi önderlik çekirdeğinin**; komünist teorinin yaratılmasında; komünist partisinin şekillendirilmesi ve inşasında; komünist bilincin sınıf mücadelesine sokulmasında; yığınlara komünist bilincin taşınmasında; devrime başarıyla önderlik edilmesinde vs. olduğu gibi; bu tür dönemlerin genel ve özgül sorunlarının, mümkün olduğunca bilinçli tarzda ortaya konulmasında ve çözülmesinde de oynayacağı tayinedici **merkezi rolün** çok daha iyi biçimde bilincine varılması, bu tür komünist önder ve önderlik çekirdeklerinin düşman saldırılarından korunması için azami çabanın sarfedilmesi;

* **Leninist parti ruhunun** alabildiğine yüceltilmesi; partinin dalgalandırdığı komünizmin kıvılcık bayrağının yere düşmesine ve ayaklar altında sürünmesine kesinlikle ve ne pahasına olursa olsun meydan verilmemesi; bu bayrak etrafında, gerçek dostların en iyi şekilde felaket anlarında belli olacağı diyalektik gerçeği bir an için olsa dahi akıldan çıkarılmadan, çok daha sıkı bilinçli ve örgütlüce kenetlenilmesi; onun her türden tehlike ve saldırılara karşı gözbebeği gibi korunması; üzerine lekeler sürülmesine olanak tanınmaması; ve her zamankinden daha da çok yükseltilmesi;

* İçinde bulunulan döneme, iç ve dış, objektif ve subjektif şartlarına uygun; bu dönemin yaratıcı bir tahliline dayanan; onun olumlu ve olumsuz yönlerini, avantaj ve dezavantajlarını, parçaya ve bütüne, içe ve dışa yönelik, esas ve tali, genel ve özel sorun ve görevlerini, kısacası tüm ilişki ve çelişkilerini mümkün olduğu kadar bilince çıkararak ve hesaba katan; doğru, bilimsel ve diyalektik bir **Leninist taktik çizginin** uygulanması ve iz-

lenmesi; bu doğrultuda, gerek genel olarak devrimci hareketin, gerekse özel olarak komünist hareketin kayıplarının asgariye indirilmesi; yaralarının ihtimamla sarılması; mevcut güç ve imkanların titizlikle korunması; ileriye doğru, eskisinden çok daha güçlü bir sıçramanın yapılabilmesi için, gereken güç ve enerjinin, mümkün olan en küçük imkandan ve fırsattan yararlanılarak, biriktirilmeye çalışılması;

* **Leninist** "devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz" ilkesi her zamankinden daha da çok akılda tutularak, ülkemiz devriminin bugün gelinen noktada bariz biçimde içine düştüğü teorik ve pratik tıkanıklığın, öncelikle de teorik açıdan açılabilmesi ve aşılabilmesi açısından teorik eğitim, faaliyet ve mücadeleye —ki, teorik mücadele sınıf mücadelesinden ayrı bir şey değil, onun siyasi ve ekonomik mücadeleyle birlikte ve en az onlar kadar önemli olan üçüncü bir biçimdir— gereken önemin verilmesi;

* **Leninist özeleştirilme** ilkesine, her zamankinden çok daha sıkı biçimde sarılınması; mevcut duruma düşülmesinde, şu ya da bu biçimde, şöyle ya da böyle rol oynayan tüm hata, zaaf ve eksikliklerin cesaretle açığa çıkarılıp, amansız ve acımasız biçimde köklerinin kurutulması doğrultusunda gereken azami çabanın sarfedilmesi; bu temelde ortaya konulacak ideolojik-siyasi-örgütsel mücadele ürünleriyle, komünist hareketin, devrimci kadroların, işçi sınıfının ve yığınların eğitime, ilerletilmeye çalışılması;

* Her türden anti-Leninist akımın, gerek uluslararası planda, gerekse ülke düzeyinde alabildiğine cirit attığı; enternasyonal proletaryanın on yıllar süren zorlu mücadeleleri sonucu elde ettiği büyük kazanımlarını hemen hemen bütünüyle yeniden uluslararası gericiliğe kaptırdığı; ve uluslararası komünist hareketin çağımız içindeki en zayıf anını yaşamaya sürüklendiği mevcut iç ve dış şartlarda; **Leninizmin** bayrağının en güçlü biçimde yeniden yükseltilmesi; enternasyonal proletaryanın bu ağır yenilgisinden çıkarılacak ilkel ve doğru derslerin ışığında, tohum içinden çıkan bitki, bütün bir bozkırı tutuşturacak kıvılcım misali, **Leninist öğretinin**, tekrar dünyayı titreten büyük bir maddi güç haline getirilmesi; komünizmin yüce ruhunun nelere kaadir olduğunun dost düşman herkese bariz biçimde gösterilmesi... demek olduğunu asla unutmamalıyız.

Lenin'i, adına ve ölümsüz anısına uygun tarzda ve layıkıyla anmak, açıktır ki, ancak bu ve benzeri somut derslerin çıkarılabilmesiyle mümkün olur. Aksi takdirde, çoğu sahte "Leninistlerin" yaptığı gibi, keskin "Lenin" çığırkanlığı yapmış oluştuktan öteye geçilemez.

Bu doğrultuda, ülkemiz komünist hareketi olarak, ölümünün 61. yılında, yüce **Lenin'in ölümsüz anısının** önünde saygıyla eğilerek, **Leninizmin** kıvılcık bayrağını daha da yükseltilmesi için çalışalım!

Alman Proletaryası ve III. Enternasyonalin Önderlerinden Rosa Lüksemburg ve Karl Liebnecht Yoldaşları Anıyoruz!

*“Berlin’de düzen hüküm sürüyor!” Sizi budala zaptiyeler!
Kum üzerine kurulu sizin düzeniniz. “Devrim daha yarın
olmadan” zincir şakırtıları içinde yine doğrulacaktır” ve siz-
leri dehşet içinde bırakıp, trampet sesleri arasında şunu bildi-
recektir; “Vardım, Varım, Varolacağım.”*

Rosa Lüksemburg

*“Sıkı durun, Kaçmadık. Yenilmedik. Çünkü Spartaküs ateş
ve ruh demektir, yürek ve can demektir, proleter devrimin
iradesi ve eylemi demektir.*

*..... Biz ister yaşayalım, ister yaşamayalım, programımız
yaşacaktır ve kurtulan halkların dünyasına egemen olacaktır.
Herşeye rağmen.”*

Karl Liebnecht

15 Ocak 1919’da Berlin’de *Freikorps* (serbest kıtalar) adlı faşist
çeteler tarafından başları dipçikle ezilerek katledilen Liebnecht ve
Lüksemburg yoldaşların güçlü proleter enternasyonalist ruhları bu-
gün dünya komünistlerine yol göstermeye devam ediyor, devam ede-
cek. Hertürden pasifist, sosyal şoven, revizyonist, emperyalist savaşa
kendi burjuvazisi kuyruğunda “Anavatan savunması” görevini icra
ederken, Lüksemburg ve Liebnecht yoldaşlar önderliğindeki komünist-
ler proleter dünya devrim bayrağını kaldırıyorlardı. Ulusal sorun de-
mokrasi gibi meselelerde düştükleri bazı yanılgılara rağmen, ömürleri-
nin sonuna kadar Büyük ML’ler olarak her alanda komünizm davasını
kararlılıkla savunmuş, sosyal yurtseverliğin, revizyonizmin ihanetini,
rezaletini ortaya koyarak Alman proletaryası ve Dünya proletaryasına
güçlü silahlar sunmuş bu önderlerimizin adı enternasyonal proletarya
ve onun bir parçası olan ülkemiz proletaryasının kızıl sancağında ebe-
diyen yaşayacaktır.

Karl Liebnecht-Rosa Lüksemburg’un Berlin’de katledildiği
dönemde hükümette “sosyal demokrat” denilen emperyalist burjuva-
zi bulunuyordu. Bu olay bir kez daha sosyal demokrat adlı bu kesimin
karşı-devrimci emperyalist niteliğini bariz bir şekilde ortaya koydu.
Aynı zamanda burjuva cumhuriyetinin, burjuva iktidarlarının diğer şe-
killeri gibi öz itibarıyla burjuva diktatörlüğü olduğu, onunda diğer
biçimler gibi proletarya ve emekçiler üzerinde kaskatı bir sömürü
baskı zulüm aracı olduğu gerçeği bir kez daha gözler önüne serildi. Te-
kelci burjuvazinin “sosyal demokrat” kanadı ve hükümeti karşısında
diz çökmeye hazır bilcümle oportünizmin, revizyonizmin sefaleti ne
varki, bugün de devam ediyor! Bu bataklıkta burjuva baylara güle güle
derken, Karl Liebnecht ve Rosa Lüksemburg’un bütün sınıf düşman-
larına duyduğu sınıf kını, mücadele azmi ile daha güçlü donanaca-
ğımızı bir kez daha vurguluyoruz.

Komünist Önder MUSTAFA SUPHI'yi Anıyoruz!

“Çok kalmadı o bütün insanların kardeşlik bayramına, bana inanınız. Sizin gönlünüzde, sizin ruhlarınızda çalkalanan deryalara, Avrupa'nın o zalim kuvvetleri, o cansız hisarları, o demir zırhlar ve altın mihraplar karşı duramaz.

Hisarlar, mihraplar yıkılır, zırhlar delinir, fakat ruh ölmez, yükselir. Bu yükseklikler altında ise zalim aciz kalır, nefesini teslim eder, mahvolur. Fakat siz ey esir ve mazlum halklar! Hazır mısınız savaşa?

Ruhunuzu tırmalayan o tutucu, o cahil zulümkar karanlıklardan kurtularak şu ümit ve hayat dünyasına koşunuz.”

M. SUPHI

Dünyada yeni bir çağ açan Büyük Ekim Devrimi'ne bizzat katılan, Büyük Devrim'in sağlam bir Leninist-Stalinist olarak yetiştirdiği M. Suphi, ülkemizde proletarya partisinin kurucusu ve ilk önderidir. Anadolu o dönemler emperyalist işgal altındaydı. Emperyalist işgale karşı mücadeleyle, sosyal kurtuluş mücadelesiyle birleştirmek, proletaryanın kızıl sancağı altında yığınları birleştirmek, ve mücadeleye sevk etmek için 14 yoldaşıyla birlikte ülkeye dönerlerken M. Kemal şürekası tarafından karadenizde alçakça katledildi. Böylelikle ülkemiz emekçileri proletarya önderliğinden mahrum bırakılmaya çalışıldı. Kemalist Türk Komprador-feodal grup emekçilerin gerçekleri göreceklelerinden ve kendilerine de yöneleceklerinden korkuyorlardı. Tehlikeyi savuşturmak için M. Suphi ve yoldaşları yokedilmeliydi. Harekete geçen zalimler sürüsü, kurduğu tuzakla M. Suphi ve diğer yoldaşları karadenizin karanlık sularına gömdüler. M. Suphi TKP'sinin Kemalist Hareketin sınıf niteliği konusundaki yanılığını böyle bir katliam planının gerçekleştirilmesi için avantaj yarattı. Biz M. Suphi önderliğindeki TKP'nin mirasçısı ve savucusuyuz. TKP yönetimini gasbederek onu sosyal şovenizmin, oportünizmin, sınıf işbirlikçiliğinin aleti haline getiren burjuva demokrat nitelikli Şefik Hüsnü TKP'sinin ve daha sonra Yakup Demir. İ. Bilen gibilerinin elinde Rus Sosyal Emperyalizminin maşası haline getirilen karşı devrimci T'K'P'nin, Mustafa Suphi önderliğindeki bazı hatalarına rağmen esasta ML olan TKP ile aynılaştırılmasına müsamaha gösterilmemelidir. M. Suphi TKP'si bugün TKP/ML şahsında yaşıyor, onun bayrağı bugün TKP/ML elinde yükseliyor!

